

V Bruselu dne 16.9.2022
COM(2022) 457 final

2022/0277 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu (Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků) a mění směrnice 2010/13/EU

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2022) 322 final} - {SWD(2022) 286 final} - {SWD(2022) 287 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Tato důvodová zpráva je připojena k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu (Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků). Návrh je naplněním politického závazku předsedkyně von der Leyenové, která tuto iniciativu oznámila ve svém projevu o stavu Unie v roce 2021. Ve svém projevu zdůraznila úlohu informací jako veřejného statku a uvedla, že s mediálními společnostmi nelze zacházet jako s jinými podniky a že jejich nezávislost musí být chráněna na úrovni EU¹. Tato iniciativa byla zařazena do pracovního programu Komise na rok 2022².

Mediální odvětví je součástí ekosystému kulturních a kreativních odvětví³, jednoho ze čtrnácti odvětvových ekosystémů, které mají klíčový význam pro inkluzivní a udržitelné oživení a pro souběžnou (zelenou a digitální) transformaci hospodářství EU. Mediální služby jsou přitom nejen důležitým a dynamickým hospodářským odvětvím, ale mají také zásadní význam pro zdravou občanskou sféru a pro hospodářské svobody a základní práva, včetně rovnosti⁴. Nezávislé sdělovací prostředky, zejména zpravodajské, poskytují přístup k pluralitě názorů a jsou spolehlivým zdrojem informací pro občany i podniky. Přispívají k utváření veřejného mínění a pomáhají lidem a společností formulovat své názory a činit informovaná rozhodnutí. Plní klíčovou úlohu při zachování integrity evropského informačního prostoru a jsou nezbytné pro fungování našich demokratických společností a ekonomik. Díky digitálním technologiím jsou mediální služby stále častěji dostupné přeshraničně a prostřednictvím různých prostředků, přičemž hospodářská soutěž v oblasti digitálních médií je stále více mezinárodní. Evropská unie je už nyní v této oblasti celosvětově uznávaným tvůrcem norem a tento návrh dále posiluje a upravuje evropský informační prostor.

V této souvislosti se návrh snaží řešit řadu problémů, které ovlivňují fungování vnitřního trhu mediálních služeb a činnost poskytovatelů mediálních služeb. Mediální společnosti se potýkají zejména s překážkami, které jim brání v činnosti a ovlivňují investiční podmínky na vnitřním trhu, jako jsou různá vnitrostátní pravidla a postupy týkající se svobody a plurality sdělovacích prostředků. Tato pravidla zahrnují zejména kontrolu spojování na trhu pro účely plurality sdělovacích prostředků a ochranná opatření ovlivňující činnost mediálních společností. Tato pravidla způsobují roztržičnost vnitřního trhu, což má dopad na právní jistotu pro účastníky mediálního trhu a vede k dodatečným nákladům při přeshraniční činnosti.

Situaci dále komplikuje nedostatečná spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány pro sdělovací prostředky⁵. Skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) má omezenou působnost, která se týká pouze audiovizuálních mediálních

¹ 2021 Projev předsedkyně von der Leyenové o stavu Unie, Štrasburk, 15. září 2021.

² COM(2021) 645 final.

³ COM/2021/350 final a SWD/2021/351 final.

⁴ Kromě toho by mediální služby měly být poskytovány v souladu s požadavky na přístupnost podle směrnice (EU) 2019/882 (Evropský akt o přístupnosti), Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70.

⁵ V reakci na potřebu posílit spolupráci v oblasti audiovizuálních mediálních služeb se členové skupiny ERGA dohodli na dobrovolném memorandu o porozumění, které stanoví nezávazné mechanismy přeshraniční spolupráce. Ve sdělení Evropská média v digitální dekádě – Akční plán na podporu oživení a transformace Komise oznámila, že bude pečlivě sledovat uplatňování memoranda o porozumění, aby posoudila, zda je třeba spolupráci v rámci skupiny ERGA dále posílit. Na základě tohoto posouzení dospěla Komise k názoru, že je zapotřebí vytvořit právní rámec pro strukturovanou spolupráci mezi regulačními orgány pro sdělovací prostředky nebo subjekty v oblasti sdělovacích prostředků.

služeb. Skupina ERGA navíc nemá dostatečné nástroje ani zdroje, aby mohla přispívat k řešení přeshraničních záležitostí nebo praktických otázek v klíčových oblastech regulace sdělovacích prostředků. Výsledné nedostatečné sblížení právních předpisů má dopad na účastníky mediálního trhu, zejména na poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb a platformy pro sdílení videonahrávek, a poškozují veřejný zájem. Úloha regulačních orgánů pro sdělovací prostředky je rovněž klíčová při ochraně před nepoctivými poskytovateli mediálních služeb, včetně těch, kteří jsou kontrolováni státem, ať už finančně, nebo některými třetími zeměmi redakčně, což může poškodit nebo ohrozit veřejnou bezpečnost a obranu.

Evropští poskytovatelé mediálních služeb rovněž čelí rostoucím zásahům do svých redakčních rozhodnutí a schopnosti poskytovat kvalitní mediální služby (tj. služby vytvářené nezávisle a v souladu s novinářskými standardy) na vnitřním trhu, jak dokládají výroční zprávy Komise o právním státu⁶ a o nástroji pro sledování plurality sdělovacích prostředků⁷. Problém je způsoben roztržitostí ochranných mechanismů, které mají zabránit zásahům do redakční svobody všech sdělovacích prostředků, a nerovnoměrnými zárukami nezávislosti veřejnoprávních sdělovacích prostředků⁸, což vede k narušení podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

Překážky na vnitřním trhu a nerovné podmínky jsou důsledkem neprůhledného a nespravedlivého rozdělování hospodářských zdrojů. Zejména neprůhlednost a zkreslení, jimiž se vyznačují proprietární systémy měření sledovanosti, zkreslují toky příjmů z reklamy, což má nepříznivý dopad zejména na poskytovatele mediálních služeb a znevýhodňuje konkurenty, kteří poskytují služby měření sledovanosti v souladu s normami dohodnutými v rámci odvětví⁹. Vnitřní trh je rovněž narušován neprůhledným a nespravedlivým zadáváním reklamy státem (tj. veřejných prostředků používaných na reklamní účely), které mohou být přednostně přidělovány stávajícím vnitrostátním poskytovatelům služeb nebo využívány ke zvýhodňování a skrytému dotování určitých sdělovacích prostředků, které poskytují názory vstřícné vůči vládě. Právní úprava v této oblasti je roztržitá a omezená¹⁰, přičemž v mnoha členských státech chybí konkrétní pravidla a stávající pravidla se liší v oblasti působnosti¹¹, což oslabuje právní jistotu a v důsledku vytváří riziko svévolných nebo diskriminačních rozhodnutí.

Ačkoli se závažnost problémů v jednotlivých zemích EU liší, celkově ztěžují poskytovatelům mediálních služeb plné využití potenciálu vnitřního trhu, zachování hospodářské udržitelnosti a řádné plnění jejich společenské úlohy informovat občany a podniky. Na příjemce

⁶ Zpráva o právním státu 2020, sdělení a kapitoly týkající se jednotlivých zemí (COM(2020) 580 final a SWD(2020) 300–326 final); zpráva o právním státu 2021, sdělení a kapitoly týkající se jednotlivých zemí (COM(2021) 700 final a SWD(2021) 701–727 final); zpráva o právním státu 2022, sdělení a kapitoly týkající se jednotlivých zemí (COM(2022) 500 final a SWD(2022) 501–527 final).

⁷ Centrum pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků, nástroj pro sledování plurality sdělovacích prostředků.

⁸ Veřejnoprávní sdělovací prostředky zaujímají vzhledem ke svému poslání veřejné služby na mediálním trhu klíčové místo. Pro značný počet občanů a podniků představují jako sdělovací prostředek důležitý, ne-li nezbytný zdroj.

⁹ Měření sledovanosti má přímý dopad na přidělování a ceny reklamy, která představuje pro mediální odvětví jeden z klíčových zdrojů příjmů. Jedná se o klíčový nástroj pro vyhodnocení výkonnosti mediálního obsahu a získání lepší představy o preferencích cílových skupin za účelem plánování budoucí výroby obsahu. Příslušní účastníci trhu se obvykle domluví na souboru metodických standardů, podle nichž vypracují nestranná měřítka pro hodnocení návratnosti svých investic. V několika členských státech byly zřízeny samoregulační mechanismy sdružující klíčové zúčastněné strany mediálního a reklamního průmyslu, jako jsou samoregulační společné odvětvové výbory, jejichž účelem je zajišťovat a provádět měření sledovanosti transparentním, inkluzivním a spolehlivým způsobem.

¹⁰ Přidělování a transparentnost zadávání reklamy státem jsou v některých ohledech regulovány prostřednictvím roztržitěného rámce opatření pro jednotlivé sdělovací prostředky a obecných zákonů o veřejných zakázkách, které však nepokrývají všechny výdaje státu na reklamu a neposkytují dostatečnou ochranu proti přednostnímu nebo neobjektivnímu přidělování. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU se zejména nevztahuje na veřejné zakázky na služby týkající se pořízení, tvorby, produkce nebo koprodukce programového materiálu určeného pro audiovizuální mediální služby nebo rozhlasové mediální služby

¹¹ Viz také analýzy vnitrostátních pravidel pro zadávání reklamy státem ve výroční zprávě o právním státu.

mediálních služeb má rovněž nepříznivý vliv nedostatečná nebo ne zcela nezávislá nabídka mediálního obsahu, nerovné podmínky a nedostatečná ochrana jejich zájmů.

Parlament¹² i Rada¹³ opakovaně vyzvaly Komisi, aby přijala opatření k odstranění překážek fungování vnitřního mediálního trhu a podpořila pluralitu a nezávislost na tomto trhu. V závěrečné zprávě konference o budoucnosti Evropy, zveřejněné 9. května 2022, občané ve svých návrzích vyzvali EU, aby dále podporovala nezávislost a pluralitu sdělovacích prostředků, zejména zavedením právních předpisů, které by se zabývaly ohrožením nezávislosti sdělovacích prostředků prostřednictvím minimálních norem platných v celé EU. Vyzvali také k obraně a podpoře svobodných, pluralitních a nezávislých sdělovacích prostředků, k posílení boje proti dezinformacím a zahraničnímu vměšování a k zajištění ochrany novinářů¹⁴.

V této souvislosti je cílem návrhu Evropského aktu o svobodě sdělovacích prostředků zlepšit fungování vnitřního mediálního trhu.

Návrh je formulován na základě čtyř specifických cílů:

- **Podpora přeshraniční činnosti a investic** do mediálních služeb prostřednictvím harmonizace některých prvků odlišných vnitrostátních rámců v oblasti plurality sdělovacích prostředků, s cílem zejména usnadnit přeshraniční poskytování služeb. Cílem návrhu je prostřednictvím koordinace na úrovni EU zajistit, aby nezávislé vnitrostátní orgány při posuzování spojování na mediálním trhu přistupovaly k pluralitě a nezávislosti sdělovacích prostředků jednotně.
- **Posílení spolupráce v oblasti regulace a sblížení právních předpisů** prostřednictvím nástrojů přeshraniční koordinace a stanovisek a pokynů na úrovni EU. To podpoří konzistentní přístup k pluralitě a nezávislosti sdělovacích prostředků a zajistí účinnou ochranu uživatelů mediálních služeb před nezákonným a škodlivým obsahem, a to i online a s ohledem na poskytovatele služeb (včetně poskytovatelů ze třetích zemí), kteří nedodržují normy EU v oblasti sdělovacích prostředků.
- **Usnadnění poskytování kvalitních mediálních služeb** zmírněním rizika nepřiměřených veřejných a soukromých zásahů do redakční svobody. Cílem návrhu je zajistit, aby novináři a redaktori mohli pracovat bez zásahů, včetně ochrany svých zdrojů a komunikace. Podporou redakční nezávislosti zaručuje také lepší ochranu zájmů příjemců mediálních služeb.
- **Zajištění transparentního a spravedlivého rozdělování hospodářských zdrojů** na vnitřním mediálním trhu posílením transparentnosti a spravedlnosti při měření sledovanosti a zadávání reklamy státem. Cílem návrhu je zajistit transparentnost, nediskriminaci, proporcionalitu, objektivitu a inkluzivitu

¹² Usnesení ze dne 21. května 2013 o Chartě EU, 2011/2246(INI); usnesení ze dne 3. května 2018 o pluralitě a svobodě sdělovacích prostředků v Evropské unii, 2017/2209(INI); usnesení ze dne 25. listopadu 2020 o posílení svobody sdělovacích prostředků: ochrana novinářů v Evropě, nenávislé projevy, dezinformace a úloha platform (2020/2009(INI)); usnesení ze dne 20. října 2021 o evropských médiích v digitální dekádě – akční plán na podporu obnovy a transformace (2021/2017(INI)); usnesení ze dne 11. listopadu 2021 o posílení demokracie a svobody a plurality sdělovacích prostředků v EU, 2021/2036(INI); usnesení ze dne 9. března 2022 o zahraničním vměšování do všech demokratických procesů v Evropské unii, včetně dezinformací (2020/2268(INI)).

¹³ Závěry Rady o svobodě a pluralitě sdělovacích prostředků v digitálním prostředí, Úř. věst. C 32, 4.2.2014; závěry Rady o ochraně svobodného a pluralitního mediálního systému, Úř. věst. C 422, 7.12.2020; závěry Rady „Evropská média v digitální dekádě: Akční plán na podporu oživení a transformace“, 8727/21, 18.5.2021; závěry Rady o budování evropské strategie pro ekosystém kulturních a kreativních průmyslů, Úř. věst. C 160, 13.4.2022; Prohlášení evropských ministrů odpovědných za kulturu, audiovizuální oblast a sdělovací prostředky ze zasedání v Angers ve dnech 7. a 8. března 2022.

¹⁴ Konference o budoucnosti Evropy – zpráva o konečném výsledku, květen 2022, zejména návrh 27 bod 1 a návrh 37 bod 4.

metodik měření sledovanosti, zejména online. Zajistí také transparentnost, nediskriminaci, proporcionalitu a objektivitu při zadávání reklamy státem sdělovacím prostředkům, aby se minimalizovalo riziko zneužití veřejných prostředků pro stranické zájmy na úkor ostatních účastníků trhu. Podpoří tak spravedlivou hospodářskou soutěž na vnitřním mediálním trhu.

K legislativnímu návrhu je připojeno doporučení, které obsahuje soupis dobrovolných osvědčených postupů určených pro mediální společnosti na podporu redakční nezávislosti a doporučení pro mediální společnosti a členské státy zaměřená na zvýšení transparentnosti vlastnictví sdělovacích prostředků. Doporučení přispěje ke zmírnění rizik neoprávněných zásahů do jednotlivých redakčních rozhodnutí a k lepšímu přístupu k informacím o vlastnictví sdělovacích prostředků¹⁵.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh je v souladu se stávajícími horizontálními a odvětvovými pravidly EU týkajícími se sdělovacích prostředků a online služeb. Snaží se řešit nedostatky v právní úpravě, které ovlivňují fungování vnitřního mediálního trhu.

Návrh tak činí především na základě revidované směrnice o audiovizuálních mediálních službách¹⁶, která upravuje koordinaci vnitrostátních právních předpisů pro audiovizuální sdělovací prostředky v celé EU. Posiluje spolupráci v rámci skupiny evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) zřízené směrnicí tím, že ji transformuje na Evropský sbor pro mediální služby (dále jen „sbor“) a svěřuje mu širší působnost a další úkoly¹⁷.

Návrh stanoví nová pravidla týkající se mediálních služeb, například pravidla, jimiž se řídí ochrana novinářských zdrojů a komunikace, zadávání reklamy státem a měření sledovanosti. Tím doplňuje reformu autorského práva¹⁸, čímž podporuje finanční udržitelnost tisku.

Návrh je plně v souladu se směrnicí o elektronickém obchodu¹⁹ a nařízením o vztazích mezi platformami a podniky (P2B)²⁰ a doplňuje je. Je rovněž v souladu s aktem o digitálních službách²¹ a aktem o digitálních trzích²², které poskytují horizontální rámce stanovující harmonizovaná pravidla pro online služby, a doplňuje je. Návrh se zabývá zbývajícími odvětvovými otázkami, které oba horizontální nástroje plně neřeší.

Návrh doplňuje pravidla EU pro hospodářskou soutěž, která se přímo nezabývají dopady, jež by spojování na trhu mohla mít na pluralitu nebo nezávislost sdělovacích prostředků, a pravidla státní podpory, která jsou uplatňována individuálně (často *ex post*) a dostatečně

¹⁵ Viz také analýzy transparentnosti vlastnictví sdělovacích prostředků ve výroční zprávě o právním státu.

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb, Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1, ve znění směrnice (EU) 2018/1808, Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69.

¹⁷ Z tohoto důvodu návrh obsahuje cílenou změnu směrnice 2010/13/EU, která se omezuje na zrušení článku 30b této směrnice, kterým se zřizuje skupina ERGA, a – v návaznosti na tuto změnu – nahrazení odkazů na skupinu ERGA a její úkoly. V souladu s pojmem „parallélisme des formes“ by měl být právní nástroj v zásadě pozměňován právním nástrojem stejné formy. Změna směrnice 2010/13/EU tímto nařízením je cílená a omezuje se na ustanovení, které členské státy nemusí provést ve vnitrostátním právu. Je proto oprávněná.

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu), Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb, Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57.

²¹ COM(2020) 825 final.

²² COM(2020) 842 final.

neřeší problémy vznikající v důsledku nespravedlivého přidělování státních prostředků poskytovatelům mediálních služeb. Návrh zajišťuje, aby zadávání reklamy státem systematicky podléhalo pravidlům *ex ante* o transparentnosti, zejména pokud jde o příjemce a vynaložené částky, a o spravedlivém zadávání této reklamy. Návrh, a zejména ustanovení o zadávání reklamy státem, jsou v souladu s návrhem nařízení o transparentnosti a cílení politické reklamy²³.

Návrh navíc doplňuje stávající pravidla EU týkající se transparentnosti vlastnictví a nemá na ně vliv. Směrnice o boji proti praní peněz²⁴ je hlavním nástrojem pro zajištění transparentnosti skutečného vlastnictví, zatímco směrnice EU o právu obchodních společností²⁵ upravuje informace, které musí zejména společnosti s ručením omezeným zveřejňovat v obchodních rejstřících. Směrnice o audiovizuálních mediálních službách vyzývá členské státy, aby přijaly opatření ke zpřístupnění informací o vlastnické struktuře audiovizuálních sdělovacích prostředků. Návrh bude doplňovat stávající rámec tím, že bude vyžadovat, aby všichni poskytovatelé mediálních služeb, kteří poskytují zpravodajský a publicistický obsah, poskytovali příjemcům mediálních služeb informace o vlastnictví sdělovacích prostředků, zejména o přímých, nepřímých a skutečných vlastnících.

Návrh je rovněž v souladu s Protokolem o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech (Amsterodamský protokol)²⁶, který uznává pravomoc členských států vymezit poslání veřejnoprávních sdělovacích prostředků a zajistit jejich financování, pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem. Amsterodamský protokol nepřímou potvrzuje, že veřejnoprávní sdělovací prostředky spadají do oblasti působnosti vnitřního trhu.

Návrh je v souladu se Strategickým kompasem pro bezpečnost a obranu²⁷ a příslušnými závěry Rady²⁸. Posílením úlohy a spolupráce mezi regulačními orgány pro sdělovací prostředky, a to i v záležitostech týkajících se informačního prostoru EU, návrh doplňuje opatření přijatá za účelem vytvoření souboru nástrojů EU proti zahraniční manipulaci s informacemi a vměšování.

Návrh je v souladu s doporučením Výboru ministrů Rady Evropy členským státům o správě veřejnoprávních sdělovacích prostředků²⁹. V doporučení se uvádí, že veřejnoprávní sdělovací prostředky musí fungovat a rozvíjet se v rámci udržitelné správy, která zajistí jak nezbytnou redakční nezávislost, tak veřejnou odpovědnost.

S ohledem na nedávné ohrožení novinářských zdrojů návrh doplňuje cílený ochranný mechanismus proti nasazení špionážního softwaru do zařízení používaných poskytovateli mediálních služeb nebo novináři, přičemž vychází z ochrany poskytované směrnicí

²³ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o transparentnosti a cílení politické reklamy, COM/2021/731 final.

²⁴ Směrnice (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.

²⁵ Směrnice (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností, Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46.

²⁶ Amsterodamská smlouva pozměňující Smlouvu o Evropské unii, smlouvy o založení Evropských společenství a některé související akty – Protokol připojený ke Smlouvě o Evropském společenství – Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, Úř. věst. C 340, 10.11.1997, s. 109.

²⁷ Strategický kompas pro bezpečnost a obranu.

²⁸ Závěry Rady. Další úsilí za účelem posílení odolnosti a boje proti hybridním hrozbám, 14972/19, 10. prosince 2019; závěry Rady o posílení odolnosti a boji proti hybridním hrozbám, včetně dezinformací, v souvislosti s pandemií COVID-19, 14064/20, 15. prosince 2020, a závěry Rady o zahraniční manipulaci s informacemi a vměšování, 11429/22, 18. července 2022.

²⁹ Doporučení CM/Rec(2012)1 Výboru ministrů členským státům o správě veřejnoprávních sdělovacích prostředků (přijato Výborem ministrů dne 15. února 2012 na 1134. zasedání náměstků ministrů).

2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), směrnicí (EU) 2016/680 (směrnice o prosazování práva) a směrnicí 2013/40/EU o útocích na informační systémy.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh vychází z evropského akčního plánu pro demokracii³⁰, v němž Komise navrhla soubor opatření na podporu účasti na demokratickém životě, boje proti dezinformacím a podpory svobodných a nezávislých sdělovacích prostředků. Posílením ochrany novinářských zdrojů a komunikace doplňuje tato iniciativa doporučení o ochraně, bezpečnosti a posílení postavení novinářů³¹, jakož i návrh směrnice³² a doporučení³³ o ochraně osob, které se podílejí na účasti veřejnosti, před zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními („strategické žaloby proti účasti veřejnosti“). Návrh stanovuje konkrétní opatření v reakci na Evropské prohlášení o digitálních právech a zásadách pro digitální dekádu³⁴, které vyzývá k ochraně svobody projevu a informací v online prostředí, a podporuje provádění Akčního plánu pro mediální a audiovizuální odvětví³⁵, v němž Komise stanovila řadu opatření na posílení finanční udržitelnosti a digitální transformace mediálního odvětví.

Cílem návrhu je posílit redakční nezávislost poskytovatelů mediálních služeb. Jedním z klíčových prvků ochrany redakční nezávislosti před vnějšími a tržními tlaky je současně finanční udržitelnost. Jak uvedly zúčastněné strany během veřejné konzultace, problémem zůstává křehká ekonomická situace mediálního odvětví, která se ještě zhoršila v důsledku krize COVID-19. Zajištění různorodých a dostatečných zdrojů financování by mohlo posílit odolnost a nezávislost sdělovacích prostředků a podpořit poskytování kvalitních služeb Evropanům.

Proto se mediální odvětví stále častěji obrací na EU s žádostí o finanční podporu, neboť Komise už dlouho spolufinancuje nezávislé zpravodajství o evropských záležitostech s cílem podpořit evropskou veřejnou sféru. Ačkoli je objem evropských finančních prostředků vzhledem k rozsahu a významu tohoto odvětví nevyhnutelně omezený, má financování z EU skutečně dobré předpoklady k tomu, aby přispělo k oživení tohoto odvětví po pandemii COVID-19, k digitální transformaci zpravodajství a k přeshraničnímu experimentování s novými formáty nebo novými modely zpeněžení obsahu online.

V důsledku toho Komise v návaznosti na přijetí Akčního plánu pro média a audiovizuální odvětví v prosinci 2020 sloučila opatření zaměřená na podporu zpravodajských sdělovacích prostředků při plném dodržování redakční nezávislosti. V rámci programu InvestEU například zřídila nástroj MEDIA INVEST, který je určen pro kapitálové investice a má podpořit finanční způsobilost evropských audiovizuálních společností. Podpora vlastního kapitálu je od roku 2022 poskytována také zpravodajským sdělovacím prostředkům, a to v kombinaci s opatřeními investiční připravenosti, jejichž cílem je mobilizovat soukromé investory a zvýšit objem investic do základního kapitálu. Současně Komise podporuje spuštění specializovaného nástroje pro společné investování v rámci programu InvestEU s nadacemi a charitativními organizacemi s cílem zaměřit se na tři konkrétní oblasti úkolů, tj. oblasti „pluralita sdělovacích prostředků, demokracie a kultury“³⁶. Další oblastí, na kterou se balíček

³⁰ COM(2020) 790 final.

³¹ C(2021) 6650 final.

³² COM(2022) 177 final.

³³ Doporučení Komise (EU) 2022/758 ze dne 27. dubna 2022 o ochraně novinářů a obránců lidských práv, kteří se podílejí na účasti veřejnosti, před zjevně neopodstatněnými nebo zneužívajícími soudními řízeními („strategické žaloby proti účasti veřejnosti“). Úř. věst. L 138, 17.5.2022, s. 30.

³⁴ COM(2022) 28 final.

³⁵ COM(2020) 784 final.

³⁶ Dalšími dvěma oblastmi úkolů jsou „sociální transformace související s přechodem na zelenou ekonomiku“ a „rovnost a inkluze“.

zaměřuje, jsou inovace: v rámci programů pro výzkum a inovace a digitálních programů je nabízeno financování vývoje inovativních řešení, včetně např. výzvy k rozvoji evropského mediálního datového prostoru, která má být brzy vyhlášena. Inovativní výzkum financovaný v rámci programů Horizont 2020 a Horizont Evropa navíc pomáhá pochopit dopad sdělovacích prostředků na občany a demokracii a poskytuje nástroje a strategie na podporu zdravějšího a rozmanitějšího mediálního prostředí, bojuje proti dezinformacím online a zlepšuje novinářské standardy. Pravidelná výměna zkušeností s tímto odvětvím v kontextu Evropského fóra zpravodajských médií rovněž přispívá ke sledování inovací v tomto odvětví a poskytuje fórum pro diskusi o agendě EU v této oblasti.

V návaznosti na Akční plán pro média a audiovizuální odvětví se na odvětví zpravodajských sdělovacích prostředků zaměřuje program Kreativní Evropa, který je určen na podporu kulturních a tvůrčích odvětví. Program může financovat partnerství mezi mediálními organizacemi určená k inovování, testování nových formátů nebo sdílení osvědčených obchodních postupů přes hranice. Program Kreativní Evropa také spolufinancuje projekty, které podporují více pluralitní mediální prostředí: granty umožňují poskytovat ochranu novinářům (včetně právní podpory) a pokrývají oblasti, jako je zjišťování faktů, monitorování, prosazování zájmů, informování veřejnosti a zvyšování informovanosti. Financování z EU rovněž podpořilo činnost mediálních rad a činnost nástroje pro sledování plurality sdělovacích prostředků. Od roku 2023 bude Komise v rámci programu Kreativní Evropa přidělovat zvláštní finanční prostředky na podporu sdělovacích prostředků, které slouží veřejnému zájmu, jako jsou investigativní sdělovací prostředky, a přispívat tak k pluralitní přeshraniční diskusi a zdravější demokracii.

Poptávka po financování sdělovacích prostředků převyšuje dostupné prostředky. Evropský parlament vyzval k posílení možností financování mediálního odvětví, zejména prostřednictvím stálého fondu pro zpravodajské sdělovací prostředky a posílením rozpočtů pro MEZIODVĚTVOVOU složku a složku MEDIA v rámci programu Kreativní Evropa³⁷. Rada rovněž vyzvala Komisi, aby posílila financování nezávislé žurnalistiky³⁸. S cílem doplnit stávající politiky EU a v konečném důsledku posílit finanční odolnost odvětví bude Komise mapovat veřejné finanční programy a iniciativy vyvinuté členskými státy a zjišťovat trendy a nedostatky ve financování.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem tohoto návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který stanoví přijetí opatření ke sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Cílem návrhu je řešit roztržštěné regulační přístupy jednotlivých členských států týkající se svobody a plurality a redakční nezávislosti sdělovacích prostředků. To podpoří společný přístup a koordinaci na úrovni EU, zajistí optimální fungování vnitřního trhu mediálních služeb a zabrání vzniku budoucích překážek pro působení poskytovatelů mediálních služeb v celé EU.

Cílem návrhu je řešit zejména následující problémy, které brání poskytování mediálních služeb na vnitřním trhu:

³⁷ Evropský parlament, Výbor pro kulturu a vzdělávání, Zpráva o evropských médiích v digitální dekádě: akční plán na podporu oživení a transformace (2021/2017(INI)).

³⁸ Závěry Rady o ochraně a bezpečnosti novinářů a dalších pracovníků sdělovacích prostředků, Úř. věst. C 245, 28.6.2022.

- vnitrostátní omezení týkající se zdrojů a komunikace novinářů jakožto poskytovatelů služeb, která mají vliv na výrobu a poskytování mediálních služeb,
- zasahování do činnosti poskytovatelů mediálních služeb, včetně jejich redakčních rozhodnutí, a rozdílné přístupy k ochraně redakční nezávislosti,
- riziko státních zásahů do veřejnoprávních sdělovacích prostředků oslabující rovné podmínky na jednotném trhu a kvalitu veřejnoprávních sdělovacích prostředků,
- působení nepoctivých subjektů na trhu (včetně poskytovatelů mediálních služeb, kteří jsou finančně nebo redakčně kontrolováni státním subjektem některé třetí země), které vytvářejí napětí při uplatňování pravidel volného pohybu v rámci Unie,
- vzhledem k rostoucí digitalizaci distribuce mediálních služeb jsou dalším problémem rizika pro volné poskytování mediálních služeb na velmi velkých online platformách oslabující rovné podmínky na vnitřním trhu,
- vnitrostátní opatření na mediálním trhu, která ovlivňují činnost poskytovatelů mediálních služeb a omezují volný pohyb v Unii, čímž dochází k roztržnění vnitřního trhu a právní nejistotě, totéž platí pro vnitrostátní pravidla a postupy pro posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků,
- netransparentnost a možná zkreslení v systémech a metodikách měření sledovanosti, které vedou k narušení trhu, a tím k oslabení rovných podmínek na vnitřním trhu,
- nespravedlivé a netransparentní přidělování výdajů na reklamu zadávanou státem poskytovatelům mediálních služeb způsobem, který poškozují ostatní poskytovatele mediálních služeb, včetně poskytovatelů usazených v jiných členských státech.

Kromě toho vhodným právním základem pro vytváření nových struktur podle práva EU je článek 114 SFEU. To je zvláště důležité z pohledu správy a řízení iniciativy, jejímž cílem je posílit užší spolupráci mezi národními regulačními orgány pro sdělovací prostředky v rámci sboru na úrovni EU, který by měl za úkol podporovat účinné a důsledné uplatňování pravidel EU v oblasti sdělovacích prostředků.

Normotvůrce EU musí při regulaci vnitřního trhu nejen dodržovat základní práva³⁹, ale také nacházet rovnováhu mezi kolidujícími základními právy⁴⁰. Tento návrh nařízení představuje harmonický, koordinovaný a mnohostranný legislativní rámec, kterým normotvůrce přispívá k rozvoji a ochraně vnitřního trhu mediálních služeb, čímž sleduje i několik dalších legitimních veřejných zájmů (včetně ochrany uživatelů) a spravedlivým způsobem sladuje základní práva všech dotčených osob.

³⁹ Rozsudek ze dne 13. prosince 1979, Hauer, 44/79, EU:C:1979:290, body 14–16; ze dne 20. května 2003, Österreichischer Rundfunk, spojené věci C-465/00, C-138/01 a C-139/01, EU:C:2003:294, body 68 a následující; ze dne 9. listopadu 2010, Schecke, spojené věci C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 46.

⁴⁰ Rozsudek ze dne 15. září 2016, Mc Fadden, C-484/14, EU:C:2016:170, body 68 a následující; ze dne 26. dubna 2022, Polsko proti Evropskému parlamentu a Radě (dále jen „směrnice o autorském právu“), C-401/19, EU:C:2022:29, bod 66.

- **Subsidiarita**

Cílů zásahu nemohou dosáhnout členské státy, které jednají samostatně, protože problémy mají stále častěji přeshraniční povahu a neomezují se na jednotlivé členské státy či na jejich část. Výroba, distribuce a spotřeba mediálního obsahu, včetně zpravodajství, jsou stále více digitální a přeshraniční, protože internet neustále pohání transformaci tradičních podnikatelských modelů v oblasti sdělovacích prostředků. Poskytování mediálních služeb v EU je stále více ovlivňováno globálními platformami, které fungují jako brány k mediálnímu obsahu a zároveň jsou významnými poskytovateli online reklamy.

Nejlepším způsobem, jak dosáhnout pokroku na vnitřním mediálním trhu je společný přístup EU, který podporuje konvergenci, transparentnost, právní jistotu a rovné podmínky pro příslušné účastníky mediálního trhu. Sníží se tak zátěž poskytovatelů mediálních služeb, kteří musí dodržovat různé vnitrostátní právní režimy, pokud působí v několika členských státech. Zvýší se právní jistota pro účastníky mediálního trhu, a tím podpoří spravedlivá hospodářská soutěž a přeshraniční investice. Také se tímto způsobem poskytne regulačním orgánům pro sdělovací prostředky možnost přijímat koordinované reakce v záležitostech týkajících se informačního prostoru EU, a zejména ochrany zájmů spotřebitelů v EU.

Iniciativa náležitě zohledňuje Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech (Amsterodamský protokol) a čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU). Nebude zasahovat do pravomoci členských států poskytovat financování veřejnoprávním sdělovacím prostředkům, jež jim umožňuje plnit poslání veřejné služby uložené, vymezené a upravené na vnitrostátní úrovni, ani do národní identity nebo regulačních tradic v oblasti sdělovacích prostředků. Iniciativa rovněž náležitě zohledňuje názory zúčastněných stran, z nichž vyplývá, že příliš jednotná a podrobná pravidla EU upravující pluralitu sdělovacích prostředků by byla nežádoucí a nepřiměřená, neboť pravidla se musí vždy přizpůsobit historickému a kulturnímu prostředí každého členského státu. Iniciativa proto především usiluje o dosažení správné rovnováhy mezi obecně formulovanými ustanoveními a konkrétnějšími pravidly pro dosažení politických cílů.

- **Proporcionalita**

Iniciativa vychází ze stávajících právních rámců a bude se zaměřovat pouze na oblasti, v nichž se další opatření EU jeví jako nezbytná pro řádné fungování vnitřního mediálního trhu, včetně zajištění rovných podmínek a nezávislého fungování subjektů mediálního trhu v celé EU. Omezuje se na problémy, které nemohou členské státy uspokojivě vyřešit samy, a zajišťuje dobře nastavenou harmonizaci, která nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle, jímž je vytvoření společného rámce pro řádné fungování vnitřního trhu mediálních služeb, a zároveň zaručuje kvalitu těchto služeb. K zajištění proporcionality návrhů přispívá i skutečnost, že některá z navrhovaných pravidel jsou založena na zásadách.

Návrh je spojen s omezenými náklady na dodržování a prosazování předpisů, u nichž je pravděpodobné, že budou vyváženy významnými přínosy pro účastníky mediálního trhu a občany. Zvýšením transparentnosti a omezením roztržitosti předpisů trhu návrh posílí právní jistotu a spravedlivou hospodářskou soutěž a zároveň omezí narušení trhu. Tím se posílí i důvěra investorů a sníží zatížení přeshraničních transakcí na mediálním trhu, čímž se vytvoří příznivé prostředí pro investice a svobodné poskytování mediálních služeb v celé EU. Občané a podniky budou rovněž moci využívat rozmanitější a více pluralitní nabídky sdělovacích prostředků, větší transparentnosti a lepšího přístupu k informacím.

- **Volba nástroje**

Návrh má podobu nařízení Evropského parlamentu a Rady. Vzhledem k otázkám, k jejichž řešení je nástroj určen, a k hospodářskému, sociálnímu a politickému kontextu je nařízení

vhodnější než směrnice, neboť zajišťuje jednotnou úroveň ochrany v celé EU a snižuje rozdíly v právní úpravě, které by bránily nezávislému poskytování mediálních služeb na vnitřním trhu. Nařízení umožní rychlé použití nových pravidel EU, a tím i rychlejší řešení problémů. Tím se zabrání zdlouhavému postupu provedení ve vnitrostátním právu, zabrání se možným odchylkám nebo narušením během tohoto postupu tím, že se stanoví přímo použitelná ustanovení, a předejde se situacím, kdy by členské státy využívaly postup provedení ve vnitrostátním právu jako záminku k přijetí nebo zachování legislativních opatření, která jsou v zásadě namířena proti nezávislým poskytovatelům mediálních služeb nebo jsou jinak diskriminační. Použití nařízení je vhodnější i vzhledem k institucionální složce iniciativy (zřízení sboru). Volba nařízení je rovněž odůvodněna rostoucí digitalizací a přeshraničním poskytováním mediálních služeb, jež vyžadují rychlý a jednotný přístup na celém vnitřním trhu. Zavedením přímo použitelných ustanovení zajistí navrhované nařízení rovněž účinnou a účelnou spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány pro sdělovací prostředky a subjekty členských států v oblasti sdělovacích prostředků.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Návrh vychází z rozsáhlých konzultací se zúčastněnými stranami, jež byly provedeny ve smyslu obecných zásad a norem pro konzultace Komise se zúčastněnými stranami.

Výzva k předložení faktických podkladů, jejímž prostřednictvím byla iniciativa oznámena, byla zveřejněna 21. prosince 2021 a bylo možné se k ní vyjádřit do 25. března 2022. Celkem Komise obdržela 1 473 odpovědí⁴¹. Veřejná konzultace probíhala od 10. ledna do 25. března 2022 a v reakci na ni bylo zasláno 917 odpovědí⁴². Obě akce byly propagovány na internetových stránkách Komise a také prostřednictvím sociálních médií a specifických sítí. Zatímco cílem výzvy k předložení faktických podkladů bylo shromáždit obecnou zpětnou vazbu v reakci na oznámení iniciativy ze strany Komise, veřejná konzultace shromažďovala názory prostřednictvím strukturovaného dotazníku obsahujícího konkrétní otázky týkající se iniciativy.

Kromě toho Komise uspořádala setkání s klíčovými zúčastněnými stranami a odborníky s cílem shromáždit další důkazy a údaje o konkrétních problémech, které má iniciativa řešit, o politickém přístupu a jeho dopadu, jakož i technické informace o stávajících postupech uplatňovaných v rámci odvětví. Rovněž uspořádala úzce zaměřená pracovní setkání a analyzovala řadu stanovisek a analytických dokumentů, které obdržela v souvislosti s přípravou iniciativy. Příprava posouzení dopadů, z něhož iniciativa vychází, se opírala o dvě externí studie, které zahrnovaly řadu individuálních konzultací s klíčovými zúčastněnými stranami⁴³.

Komise dále projednala tuto iniciativu se členy kontaktního výboru pro směrnici o audiovizuálních mediálních službách a skupinou ERGA. Tyto skupiny odborníků poskytly přímý kanál pro konzultace s nejdůležitějšími orgány na úrovni členských států. S cílem

⁴¹ Evropská komise (2022), Výsledek k předložení faktických podkladů. Prostřednictvím portálu „Podělte se o svůj názor“ bylo doručeno celkem 1 470 podání, další tři podání byla doručena jinak než prostřednictvím portálu, avšak v rámci časového rámce vymezeného pro konzultaci, a byla proto zahrnuta do odpovědí.

⁴² Evropská komise (2022), Výsledek veřejné konzultace.

⁴³ PwC, Intellera a Open evidence, „Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on the European Media Freedom Act“ (Podpora přípravy posouzení dopadů, které doprovází iniciativu EU týkající se Evropského aktu o svobodě sdělovacích prostředků), VIGIE 2021-644; Evropský univerzitní institut, Katholieke Universiteit Leuven, Universiteit van Amsterdam a Vrije Universiteit Brussel, „Study on media plurality and diversity online“ (Studie o pluralitě a rozmanitosti sdělovacích prostředků online), VIGIE 2020-825.

shromáždit názory výzkumných pracovníků a odborníků se zvláštními znalostmi v příslušných oblastech (jako je veřejné a ústavní právo a svoboda sdělovacích prostředků a vnitřní trh) bylo 18. února 2022 uspořádáno zvláštní pracovní setkání se zástupci akademické obce, skupiny ERGA a Komise.

Myšlenka legislativního návrhu, který by upravoval alespoň některé podstatné oblasti, získala podporu mezi občany a u většiny dalších zúčastněných stran, včetně skupiny občanů aktivních v oblasti svobody sdělovacích prostředků, spotřebitelských organizací, regulačních orgánů pro sdělovací prostředky a skupiny ERGA, veřejnoprávních i soukromých provozovatelů vysílání, distributorů obsahu a aktérů reklamního ekosystému. Mezi těmito zúčastněnými stranami má širokou podporu přístup založený na zásadách, oproti alternativám bez opatření, nebo stanovení podrobných norem.

Nevládní organizace a veřejnoprávní provozovatelé vysílání podpořili zejména opatření na úrovni EU, která by zavedla záruky redakční nezávislosti, včetně nezávislosti veřejnoprávních sdělovacích prostředků, a připomněli význam Amsterodamského protokolu. Veřejnoprávní provozovatelé vysílání konkrétně podporují záruky redakční integrity online a pokyny pro náležité zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu.

Soukromí provozovatelé vysílání se vyslovovali zejména pro společné zásady pro opatření v oblasti plurality sdělovacích prostředků a pro transparentnost, objektivitu a ověřitelnost měření sledovanosti, přičemž v posledně zmíněném aspektu se shodují s vydavateli a aktéry reklamního ekosystému. Vydavatelé, kteří tradičně nejsou regulováni, se obecně vyslovili pro samoregulaci nebo doporučení. Podpořili však celoevropská opatření týkající se ochrany novinářských zdrojů a reklamy zadávané státem. Občané rozhodně souhlasili s potřebou transparentnosti a spravedlnosti při zadávání reklamy státem. Provozovatel vysílání a vydavatelé vyzvali k účinné regulaci online platform.

Co se týká správy a řízení, existuje obecně široká podpora dohledu zajišťovaného prostřednictvím skupiny ERGA, ale názory na jeho možný budoucí status se liší. Regulační orgány a skupiny občanů aktivní v oblasti svobody sdělovacích prostředků jsou pro posílení skupiny ERGA, zatímco podniky a hospodářská sdružení by raději zachovaly její stávající podobu. Orgány veřejné správy podpořily zejména spolupráci v oblasti regulace na úrovni EU s cílem usnadnit společné normy pro pluralitu sdělovacích prostředků a posílit úlohu a zdroje skupiny ERGA pro další koordinaci na úrovni EU.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise se při přípravě tohoto návrhu opírala o širokou škálu odborných znalostí.

Kromě výše popsané veřejné konzultace a dalších konzultací se zúčastněnými stranami zadala Komise dvě externí studie, které mají zajistit vysokou úroveň soudržnosti a srovnatelnosti analýzy všech možných politických přístupů.

Evropská audiovizuální observatoř Rady Evropy rovněž vypracovala zvláštní zprávu o správě a nezávislosti veřejnoprávních sdělovacích prostředků⁴⁴. Publikace je doplněna komplexním přehledem hlavních ochranných mechanismů v oblasti správy a řízení veřejnoprávních sdělovacích prostředků v Evropě.

Zprávy Komise o právním státu, výroční zprávy vypracované v rámci nástroje pro sledování plurality sdělovacích prostředků a některé průzkumy Eurobarometru poskytly podklady

⁴⁴ F. J. Cabrera Blázquez, M. Cappello, J. Talavera Milla, S. Valais, Governance and independence of public service media (Správa a nezávislost veřejnoprávních sdělovacích prostředků), IRIS Plus, Evropská audiovizuální observatoř, Štrasburk, 2022; ERGA, Internal Media Plurality in Audiovisual Media Services in the EU: Rules & Practices (Vnitřní pluralita sdělovacích prostředků v audiovizuálních mediálních službách v EU: pravidla a postupy), 2018.

a analýzy k mnoha důležitým otázkám. Na základě těchto zdrojů byly identifikovány problémy, zjištěn jejich rozsah na vnitřním mediálním trhu a nalezeny jejich příčiny. Komise rovněž vycházela z příslušných doporučení Rady Evropy schválených všemi členskými státy⁴⁵.

Na podporu analýzy založené na důkazech provedla Komise přezkum příslušné judikatury a rozsáhlý přehled odborné literatury, který zahrnoval akademické práce a široké spektrum politických studií a zpráv, včetně zpráv nevládních organizací působících v oblasti svobody a plurality sdělovacích prostředků.

• **Posouzení dopadů**

Komise provedla v souladu se svou politikou „zlepšování právní úpravy“ posouzení dopadů tohoto návrhu, které přezkoumal Výbor Komise pro kontrolu regulace. Zpráva o posouzení dopadů byla poprvé předložena Výboru pro kontrolu regulace dne 13. května a byla s ním projednána během slyšení 8. června. Po záporném stanovisku vydaném 10. června byla zpráva podstatně přepracována a Výboru pro kontrolu regulace znovu předložena dne 11. července. Výbor pro kontrolu regulace vydal kladné stanovisko s výhradami 27. července. Zpráva o posouzení dopadů byla dále revidována s cílem zohlednit návrhy Výboru pro kontrolu regulace na zlepšení. Stanoviska Výboru pro kontrolu regulace a připomínky a vysvětlení toho, jakým způsobem byla zohledněna, jsou uvedena v příloze 1 posouzení dopadů.

Komise zkoumala různé možnosti politiky, jak dosáhnout obecného cíle návrhu, kterým je zlepšit fungování vnitřního mediálního trhu.

Byly posouzeny tři možnosti politiky s různými stupni regulačních zásahů:

- **Možnost 1: doporučení o pluralitě a nezávislosti sdělovacích prostředků**, které vybízí členské státy a v určitých oblastech i společnosti na mediálním trhu k provedení souboru opatření na podporu plurality sdělovacích prostředků, redakční nezávislosti a transparentnosti a spravedlnosti na mediálním trhu.
- **Možnost 2: legislativní návrh a doporučení k nezávislosti sdělovacích prostředků** s tím, že v návrhu se stanoví společná pravidla pro vnitřní trh mediálních služeb a doporučení vybízí mediální společnosti a členské státy k podpoře nezávislosti a transparentnosti sdělovacích prostředků.
- **Možnost 3: rozšířený legislativní návrh**, který ke všem legislativním prvkům možnosti 2 přidává další povinnosti pro společnosti na mediálním trhu a regulační orgány, tj. podpořit dostupnost kvalitních mediálních služeb a transparentní/spravedlivé rozdělování hospodářských zdrojů na mediálním trhu.

V rámci možností 2 a 3 byly zvažovány dvě varianty správy legislativního nástroje:

- varianta A: systém správy řízený sborem za podpory sekretariátu Komise,
- varianta B: systém správy řízený sborem, kterému je nápomocen nezávislý úřad EU.

V souladu se zavedenou metodikou Komise byla každá možnost politiky hodnocena z hlediska hospodářských a sociálních dopadů a dopadů na základní práva. Upřednostňovanou

⁴⁵ Viz doporučení CM/Rec(2012)1 Výboru ministrů členským státům o správě veřejnoprávních sdělovacích prostředků (přijato Výborem ministrů dne 15. února 2012 na 1134. zasedání náměstků ministrů) a doporučení CM/Rec(2018)1[1] Výboru ministrů členským státům o pluralitě sdělovacích prostředků a jejich transparentním vlastnictví.

možností je možnost 2, varianta A. Tato možnost plní obecný cíl zásahu účinným, soudržným, přiměřeným a do značné míry účelným způsobem.

Navrhovaný legislativní nástroj zejména stanoví některé základní zásady a pravidla, jimiž se řídí mediální trh, a ukládá sboru jakožto kolektivnímu orgánu nezávislých regulačních orgánů pro sdělovací prostředky důležité úkoly, včetně úkolů poskytovat odborné poradenství ohledně předpisových, technických nebo praktických hledisek regulace sdělovacích prostředků, vydávat stanoviska ke spojování na trhu, která by mohla ovlivnit fungování vnitřního trhu, a koordinovat opatření vůči poskytovatelům mediálních služeb (včetně poskytovatelů ze třetích zemí), kteří nedodrží normy EU v oblasti sdělovacích prostředků. Na zásady a pravidla stanovená v legislativním nástroji se bude možné odvolávat u vnitrostátních soudů a Komise bude moci zahajovat řízení o nesplnění povinnosti, mimo jiné v případě systémových problémů. Nezávazný prvek balíčku opatření – doporučení – navrhne dobrovolná opatření týkající se dvou konkrétních otázek: záruk nezávislosti sdělovacích prostředků a transparentnosti vlastnictví sdělovacích prostředků. Takovýto vícevrstvý a flexibilní přístup přinese žádoucí výhody a zároveň povede k optimalizaci nákladů pro účastníky mediálního trhu a orgány veřejné správy, a to i s ohledem na nižší náklady na sekretariát Komise ve srovnání s variantou úřadu EU.

Dopady jednotlivých možností politiky na různé kategorie zúčastněných stran jsou podrobně vysvětleny v příloze 3 posouzení dopadů.

- **Základní práva**

Navrhované nařízení díky posílení sbližování právních předpisů na vnitřním mediálním trhu, ochraně redakční nezávislosti ve spojení s podnikatelskou svobodou poskytovatelů mediálních služeb a zvýšení transparentnosti a spravedlnosti při rozdělování hospodářských zdrojů usnadní poskytování nezávislých a kvalitních mediálních služeb přes hranice, a tím podpoří svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků. Klíčová úloha sboru v novém rámci, která je zcela nezávislá na vládách a jiných veřejných či soukromých subjektech, přispěje k účinnému a nestrannému prosazování svobody projevu v celé EU, chráněné článkem 11 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), který odpovídá článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech.

Navrhované nařízení bude mít rovněž příznivý dopad na svobodu podnikání (článek 16 Listiny), neboť odstraní překážky bránící volnému poskytování služeb a omezí riziko diskriminačního zacházení s některými účastníky mediálního trhu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Dopady návrhu tohoto nařízení na rozpočet budou pokryty z prostředků stanovených ve víceletém finančním rámci na období 2021–2027 v rámci finančních přidělů pro program Kreativní Evropa, jak je podrobně uvedeno v legislativním finančním výkazu připojeném k návrhu.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise vytvoří komplexní rámec pro průběžné sledování výstupů, výsledků a dopadu tohoto legislativního nástroje. To zahrnuje zejména nový nezávislý monitorovací mechanismus, který má rozpoznat a provést posouzení rizik pro fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Hodnocení nástroje a zpráva Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a

sociálnímu výboru mají být předloženy do čtyř let od jeho vstupu v platnost a poté každé čtyři roky.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

V kapitole I je uveden předmět a oblast působnosti nařízení a definice klíčových pojmů použitých v nařízení. Zejména se zde uvádí, že kapitola II a kapitola III oddíl 5 nařízení představují minimální harmonizační ustanovení.

V kapitole II jsou uvedena práva příjemců mediálních služeb a práva poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu. Jsou zde rovněž stanoveny záruky nezávislého fungování veřejnoprávních sdělovacích prostředků a povinnosti poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu.

V kapitole III je stanoven rámec pro spolupráci v oblasti regulace a dobře fungující trh mediálních služeb.

V oddílu 1 se stanoví, že za uplatňování této kapitoly jsou odpovědné nezávislé vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty členských států, které jsou pověřeny prováděním směrnice o audiovizuálních mediálních službách, a jsou jim uděleny příslušné pravomoci provádět šetření za účelem plnění jejich úkolů.

V oddílu 2 se zřizuje Evropský sbor pro mediální služby – kolektivní orgán nezávislých regulačních orgánů pro sdělovací prostředky, který nahradí skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) a stává se jejím nástupcem. Jsou zde stanoveny požadavky na nezávislost sboru a upřesněna jeho struktura. Správní a organizační podporu, která je nezbytná pro plnění úkolů sboru, poskytuje sekretariát Komise. V kapitole jsou uvedeny úkoly sboru podle nařízení.

V oddílu 3 jsou stanovena pravidla a postupy spolupráce v oblasti regulace a sbližování právních předpisů na vnitřním mediálním trhu, které zahrnují mechanismus strukturované spolupráce, žádosti o donucovací opatření, pokyny k otázkám regulace sdělovacích prostředků a koordinaci opatření týkajících se mediálních služeb třetích zemí. Cílem těchto ustanovení je zajistit posílenou spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány a subjekty v jednotlivých oblastech regulace sdělovacích prostředků.

V oddílu 4 jsou řešeny specifické otázky poskytování mediálních služeb v digitálním prostředí. Pokud jde o poskytování mediálních služeb na velmi velkých online platformách, navazuje toto ustanovení na stávající horizontální právní předpisy tím, že poskytuje dodatečné záruky redakční integrity obsahu poskytovaného online poskytovateli mediálních služeb, kteří dodržují určité regulační nebo samoregulační normy, a zavádí strukturovaný dialog mezi velmi velkými online platformami a příslušnými partnery mediálního ekosystému. V oddílu se rovněž stanoví právo na přizpůsobení nabídky audiovizuálních sdělovacích prostředků v zařízeních a uživatelských rozhraních, která řídí přístup k audiovizuálním mediálním službám, a odpovídající povinnost výrobců a vývojářů technicky toto přizpůsobení umožnit.

V oddílu 5 je stanoven právní rámec pro vnitrostátní opatření, která se dotýkají činnosti poskytovatelů mediálních služeb, a jsou stanoveny požadavky na vnitrostátní pravidla a postupy týkající se posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků. Sbor bude mít za úkol zaujímat stanoviska k případům, kdy může být ovlivněno fungování vnitřního trhu.

V oddílu 6 jsou stanoveny požadavky na systémy a metodiky měření sledovanosti používané příslušnými účastníky trhu. Pravidla doplňuje výzva k vypracování kodexů chování a k podpoře výměny osvědčených postupů. V oddílu 6 jsou rovněž uvedeny společné požadavky na přidělování státních prostředků na zadávání reklamy státem poskytovatelům mediálních

služeb, aniž by tím byla dotčena pravidla pro zadávání veřejných zakázek a pravidla pro státní podporu.

V kapitole IV jsou obsažena závěrečná ustanovení týkající se zejména monitorování, hodnocení a podávání zpráv. Nařízení zahrnuje mechanismus, který Komisi umožňuje – po konzultaci se sborem – pravidelně sledovat rizika ohrožující fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Kapitola rovněž zrušuje příslušný článek směrnice o audiovizuálních mediálních službách a upřesňuje vstup v platnost a počátek uplatňování nařízení.

Návrh

NARÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu (Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků) a mění směrnice 2010/13/EU**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy, s ohledem na návrh Evropské komise, po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům, s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru, s ohledem na stanovisko Výboru regionů, v souladu s řádným legislativním postupem, vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nezávislé mediální služby plní na vnitřním trhu jedinečnou úlohu. Představují rychle se měnící a hospodářsky významné odvětví a současně poskytují občanům i podnikům přístup k názorové pluralitě a spolehlivým zdrojům informací, čímž plní funkci „strážce veřejných zájmů“. Mediální služby jsou stále více dostupné online a přeshraničně, přičemž v jednotlivých členských státech nepodléhají stejným pravidlům a stejné úrovni ochrany.
- (2) Vzhledem k jejich jedinečné úloze je ochrana svobody a plurality sdělovacích prostředků jedním ze základních prvků dobře fungujícího vnitřního trhu mediálních služeb (neboli „vnitřního mediálního trhu“). Tento trh se od začátku nového století výrazně změnil a je stále více digitální a mezinárodní. Nabízí mnoho hospodářských příležitostí, zároveň však čelí řadě výzev. Unie by měla pomoci mediálnímu odvětví využívat těchto příležitostí v rámci vnitřního trhu a zároveň chránit hodnoty, jako je ochrana základních práv, které jsou Unii a jejím členským státům společné.
- (3) V elektronickém mediálním prostoru občané a podniky přistupují k mediálnímu obsahu, který mají na svých osobních zařízeních bezprostředně dostupný, a konzumují jej, a to stále častěji v přeshraničním kontextu. Globální online platformy fungují jako brány k mediálnímu obsahu a jejich podnikatelské modely mají tendenci „vynechávat“ zprostředkovatele přístupu k mediálním službám a posilovat polarizující obsah a dezinformace. Tyto platformy jsou také zásadními poskytovateli online reklamy, která odklání finanční prostředky z mediálního odvětví, což má vliv na jeho finanční udržitelnost a následně i na rozmanitost nabízeného obsahu. Mediální služby jsou náročné na znalosti a kapitál, a proto vyžadují určitý rozsah, aby si zachovaly konkurenceschopnost a dařilo se jim uspět na vnitřním trhu. Za tímto účelem je

obzvláště důležitá možnost nabízet služby přes hranice a získávat investice, a to i z jiných členských států nebo v nich.

- (4) Vnitřní trh mediálních služeb však není dostatečně integrovaný. Volnému pohybu na vnitřním trhu brání řada vnitrostátních omezení. Přeshraniční působení a expanzi subjektům na mediálním trhu ztěžují zejména rozdílná vnitrostátní pravidla a přístupy týkající se plurality a redakční nezávislosti sdělovacích prostředků, nedostatečná spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty a neprůhledné a nespravedlivé rozdělování veřejných a soukromých hospodářských zdrojů, což rovněž vytváří nerovné podmínky v celé Unii. Integrita vnitřního trhu mediálních služeb může být rovněž narušována poskytovateli, kteří se systematicky dopouštějí dezinformací, včetně manipulace s informacemi a vměšování, a zneužívají svobody vnitřního trhu, včetně státem kontrolovaných poskytovatelů mediálních služeb financovaných některými třetími zeměmi.
- (5) Kromě toho některé členské státy přijaly v reakci na výzvy týkající se plurality sdělovacích prostředků a svobody sdělovacích prostředků online regulační opatření a je pravděpodobné, že tak učiní i další členské státy, což může vést k dalšímu prohloubení rozdílů ve vnitrostátních přístupech a omezení volného pohybu na vnitřním trhu.
- (6) Příjemci mediálních služeb v Unii (fyzické osoby, které jsou státními příslušníky členských států nebo požívají práv, která jim přiznává právo Unie, a právnické osoby usazené v Unii) by měli mít možnost účinně využívat svobodu přijímat svobodné a pluralitní mediální služby na vnitřním trhu. Při podpoře přeshraničního toku mediálních služeb by měla být na vnitřním trhu zajištěna minimální úroveň ochrany příjemců služeb. To by bylo v souladu s právem přijímat a rozšiřovat informace podle článku 11 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Je proto nezbytné harmonizovat některé aspekty vnitrostátních předpisů týkajících se mediálních služeb. V závěrečné zprávě konference o budoucnosti Evropy občané vyzvali EU, aby dále podporovala nezávislost a pluralitu sdělovacích prostředků, zejména zavedením právních předpisů, které by se zabývaly ohrožením nezávislosti sdělovacích prostředků prostřednictvím minimálních norem platných v celé EU⁴⁶.
- (7) Pro účely tohoto nařízení by se definice mediální služby měla omezit na služby, jak jsou definovány ve Smlouvě, a měla by tedy zahrnovat jakoukoli formu hospodářské činnosti. Tato definice by měla vylučovat obsah vytvořený uživatelem, který je nahrán na online platformu, pokud nepředstavuje profesionální činnost, která je obvykle poskytována za úplatu (ať už finanční nebo jiné povahy). Z definice by měla být rovněž vyloučena čistě soukromá korespondence, jako jsou e-maily, a také všechny služby, jejichž hlavním účelem není poskytování audiovizuálních nebo zvukových pořadů nebo tiskových publikací, takže obsah je pouze vedlejší součástí služby a nikoli jejím hlavním účelem, jako jsou reklamy nebo informace týkající se výrobku nebo služby poskytované na internetových stránkách, které nenabízejí mediální služby. Definice mediální služby by měla zahrnovat zejména televizní nebo rozhlasové vysílání, audiovizuální mediální služby na vyžádání, zvukové podcasty nebo tiskové publikace. Z oblasti působnosti této definice by měla být vyloučena podniková komunikace a šíření informačních nebo propagačních materiálů pro veřejné nebo soukromé subjekty.

⁴⁶

Konference o budoucnosti Evropy – zpráva o konečném výsledku, květen 2022, zejména návrh 27 bod 1 a návrh 37 bod 4.

- (8) Na digitalizovaném mediálním trhu mohou pod definici poskytovatele mediálních služeb spadat poskyvatelé platform pro sdílení videonahrávek nebo velmi velké online platformy. Obecně platí, že tito poskyvatelé plní klíčovou úlohu v uspořádání obsahu, včetně automatizovaných prostředků nebo algoritmů, nenesou však redakční odpovědnost za obsah, ke kterému poskytují přístup. Ve stále více se sblížujícím mediálním prostředí však někteří poskyvatelé platform pro sdílení videonahrávek nebo velmi velké online platformy začali vykonávat redakční odpovědnost nad některou částí nebo částmi svých služeb. Takový subjekt by proto mohl být považován jak za poskytovatele platformy pro sdílení videonahrávek nebo za poskytovatele velmi velké online platformy, tak za poskytovatele mediálních služeb.
- (9) Definice měření sledovanosti by měla zahrnovat systémy měření vyvinuté na základě odvětvových norem přijatých v rámci orgánů stavovské samosprávy, jako jsou např. společné odvětvové výbory, i systémy měření vyvinuté mimo tyto samoregulační přístupy. Tyto systémy měření vyvinuté mimo samoregulační přístupy využívají některé online subjekty, které měří svou sledovanost samy nebo dodávají na trh proprietární systémy měření sledovanosti, které se nemusí nutně řídit obecně uznávanými standardy v rámci odvětví. Vzhledem k významnému dopadu, který mají tyto systémy měření sledovanosti na reklamní a mediální trhy, by se na ně mělo vztahovat toto nařízení.
- (10) Reklamu zadávanou státem je třeba chápat široce, neboť zahrnuje činnosti za účelem propagace či vlastní propagace prováděné širokou škálou orgánů nebo subjektů veřejné správy, pro ně nebo z jejich pověření, včetně státní správy, regulačních orgánů nebo subjektů, jakož i státních podniků nebo jiných státem kontrolovaných subjektů v různých odvětvích, na celostátní nebo regionální úrovni, či místních samospráv územních celků s více než 1 milionem obyvatel. Definice reklamy zadávané státem by však neměla zahrnovat sdělení veřejných orgánů při mimořádných událostech, která jsou nezbytná například v případech přírodních nebo zdravotních katastrof, nehod nebo jiných nenadálých nežádoucích příhod, které mohou způsobit újmu jednotlivcům.
- (11) Aby bylo zajištěno, že společnost bude těžit z výhod vnitřního mediálního trhu, je nezbytné zaručit nejen základní svobody podle Smlouvy, ale také právní jistotu, kterou příjemci mediálních služeb potřebují pro využívání příslušných výhod. Tito příjemci by měli mít přístup ke kvalitním mediálním službám, které byly vytvořeny novináři a redaktory nezávislým způsobem a v souladu s novinářskými standardy, a tudíž poskytují důvěryhodné informace, včetně zpravodajství a publicistického obsahu. Z tohoto práva nevyplývá pro žádného poskytovatele mediálních služeb příslušná povinnost dodržovat normy, které nejsou výslovně stanoveny zákonem. Takové kvalitní mediální služby jsou také prevencí proti dezinformacím, včetně zahraniční manipulace s informacemi a vměšování.
- (12) Tímto nařízením není dotčena svoboda projevu zaručená jednotlivcům Listinou. Evropský soud pro lidská práva uvádí, že v tak citlivém odvětví, jako jsou audiovizuální sdělovací prostředky, má veřejná moc kromě negativní povinnosti nezasahovat i pozitivní povinnost zavést vhodný legislativní a správní rámec, který zaručí účinný pluralismus⁴⁷.
- (13) Volný tok důvěryhodných informací má pro dobře fungující vnitřní trh mediálních služeb zásadní význam. Poskytování mediálních služeb by proto nemělo podléhat

⁴⁷

Centro Europa 7 S.R.L. a Di Stefano proti Itálii [GC], č. 38433/09, bod 134, ESLP 2012.

žádným omezením, která jsou v rozporu s tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Unie, jako např. směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU, kterou se stanoví opatření nezbytná k ochraně uživatelů před nezákonným a škodlivým obsahem⁴⁸. Omezení mohou vyplývat také z opatření uplatňovaných vnitrostátními orgány veřejné správy v souladu s právem Unie.

- (14) Ochrana redakční nezávislosti je předpokladem výkonu činnosti poskytovatelů mediálních služeb a jejich profesní bezúhonnosti. Redakční nezávislost je zvláště důležitá pro poskytovatele mediálních služeb, kteří poskytují obsah v podobě zpravodajství a publicistiky, vzhledem k jejich společenské roli jako veřejného statku. Poskytovatelé mediálních služeb by měli mít možnost svobodně vykonávat svou hospodářskou činnost na vnitřním trhu a rovnocenně soutěžit v prostředí, kde se stále více prosazuje online tok informací přesahující hranice.
- (15) Členské státy zauímají k ochraně redakční nezávislosti, která je v Unii stále více ohrožována, odlišné přístupy. Konkrétně v několika členských státech dochází k rostoucímu zasahování do redakčních rozhodnutí poskytovatelů mediálních služeb. Takové zásahy mohou být přímé nebo nepřímé, prováděné ze strany státu nebo jiných subjektů, včetně orgánů veřejné správy, volených úředních osob, státních činitelů a politiků, například za účelem získání politické výhody. Akcionáři a jiné soukromé subjekty, které mají podíl v poskytovatelích mediálních služeb, mohou v zájmu dosažení ekonomických nebo jiných výhod jednat způsobem, který překračuje nezbytnou rovnováhu mezi jejich vlastní svobodou podnikání a svobodou projevu na jedné straně a redakční svobodou projevu a právy uživatelů na informace na straně druhé. Nedávné trendy v distribuci a spotřebě sdělovacích prostředků, zejména v online prostředí, navíc přiměly členské státy k tomu, aby zvážily přijetí právních předpisů zaměřených na regulaci poskytování mediálního obsahu. Přístupy poskytovatelů mediálních služeb k zajištění redakční nezávislosti se rovněž liší. V důsledku těchto zásahů a roztržitosti regulace a přístupů jsou na vnitřním trhu nepříznivě ovlivněny podmínky pro výkon hospodářské činnosti poskytovatelů mediálních služeb a v konečném důsledku i kvalita mediálních služeb poskytovaných občanům a podnikům. Je proto nezbytné, aby byly zavedeny účinné ochranné mechanismy umožňující výkon redakční svobody v celé Unii, které poskytovatelům mediálních služeb umožní nezávisle vytvářet a šířit obsah přes hranice a příjemcům služeb tento obsah přijímat.
- (16) Novináři a redaktoři jsou hlavními aktéry při tvorbě a poskytování důvěryhodného mediálního obsahu, zejména prostřednictvím zpravodajství nebo publicistiky. Proto je nezbytné chránit schopnost novinářů shromažďovat, ověřovat a analyzovat informace, včetně důvěrně poskytnutých informací. Zejména poskytovatelé mediálních služeb a novináři (včetně těch, kteří pracují v nestandardních formách zaměstnání, jako jsou osoby samostatně výdělečně činné) by měli mít možnost spolehnout se na důkladnou ochranu novinářských zdrojů a komunikace, včetně ochrany před nasazením sledovacích technologií, neboť bez této ochrany mohou být zdroje odrazeny od pomoci sdělovacím prostředkům při informování veřejnosti o věcech veřejného zájmu. Tím by mohla být ohrožena svoboda novinářů vykonávat hospodářskou činnost a plnit zásadní úlohu „strážce veřejných zájmů“, což by mohlo mít nepříznivý dopad na

⁴⁸

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

přístup ke kvalitním mediálním službám. Ochrana novinářských zdrojů přispívá k ochraně základního práva zakotveného v článku 11 Listiny.

- (17) Ochrana novinářských zdrojů je v současné době v členských státech upravena nejednotně. Některé členské státy poskytují absolutní ochranu před nátlakem na novináře, aby zveřejňovali informace, kterými odhalí svůj zdroj v trestním či správním řízení. Jiné členské státy poskytují specifickou ochranu omezující se na soudní řízení na základě určitých trestních obvinění, zatímco jiné poskytují ochranu ve formě obecné zásady. To vede k roztržitosti vnitřního mediálního trhu. Novináři, kteří stále častěji pracují na přeshraničních projektech a poskytují své služby přeshraničním příjemcům, a tím i poskytovatelé mediálních služeb tak budou pravděpodobně čelit překážkám, právní nejistotě a nerovným podmínkám hospodářské soutěže. Proto je třeba ochranu novinářských zdrojů a komunikace harmonizovat a dále posílit na úrovni Unie.
- (18) Veřejnoprávní sdělovací prostředky zřízené členskými státy plní na vnitřním mediálním trhu zvláštní úlohu, neboť v rámci svého poslání zajišťují občanům a podnikům přístup ke kvalitním informacím a nestrannému zpravodajství. Veřejnoprávní sdělovací prostředky však mohou být vystaveny riziku zásahů zejména vzhledem ke své institucionální blízkosti ke státu a veřejnému financování, které dostávají. Toto riziko může být zvýšeno nerovnoměrnými ochrannými mechanismy týkajícími se nezávislé správy a vyváženého zpravodajství veřejnoprávních sdělovacích prostředků v celé Unii. Tato situace může vést k neobjektivnímu nebo částečnému mediálnímu pokrytí, může narušit hospodářskou soutěž na vnitřním mediálním trhu a nepříznivě ovlivnit přístup k nezávislým a nestranným mediálním službám. Je proto nezbytné zavést právní záruky nezávislého fungování veřejnoprávních sdělovacích prostředků v celé Unii, a to na základě mezinárodních norem, které v tomto ohledu vypracovala Rada Evropy. Je rovněž třeba zaručit, aby poskytovatelé veřejnoprávních sdělovacích prostředků měli pro plnění svého poslání k dispozici dostatečné a stabilní financování, které umožní předvídatelnost jejich plánování, aniž je dotčeno uplatňování pravidel Unie pro státní podporu. O takovém financování by se mělo rozhodovat a prostředky by měly být přidělovány na víceletém základě v souladu s posláním veřejné služby poskytovatelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků, aby se předešlo možnému nepatřičnému ovlivňování při každoročních jednáních o rozpočtu. Požadavky stanovenými v tomto nařízení není dotčena pravomoc členských států zajistit financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků, jak je zakotveno v Protokolu č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie.
- (19) Příjemci mediálních služeb musí s jistotou vědět, kdo vlastní zpravodajské sdělovací prostředky a kdo za nimi stojí, aby tak mohli odhalit a rozpoznat případné střety zájmů, což je předpokladem pro vytváření dobře informovaných názorů a tím i pro aktivní účast v demokracii. Tato transparentnost je také účinným nástrojem k omezení rizik narušení redakční nezávislosti. Je proto nezbytné zavést společné požadavky na informace pro všechny příslušné poskytovatele mediálních služeb v celé Unii, které by měly zahrnovat přiměřené požadavky na zveřejňování informací o vlastnictví. V této souvislosti by neměla být dotčena opatření přijatá členskými státy podle čl. 30 odst. 9

směrnice (EU) 2015/849⁴⁹. Požadované informace by měli příslušní poskytovatelé zveřejňovat na svých internetových stránkách nebo na jiném snadno a přímo přístupném médiu.

- (20) Integrita sdělovacích prostředků rovněž vyžaduje proaktivní přístup k podpoře redakční nezávislosti mediálních společností, zejména prostřednictvím vnitřních ochranných mechanismů. Poskytovatelé mediálních služeb by měli přijmout přiměřená opatření, aby po dohodě mezi vlastníky a redaktory o celkové redakční koncepci zaručili redaktorům svobodu přijímat individuální rozhodnutí v rámci své profesní činnosti. Cíl chránit redaktory před nepatřičným zasahováním do rozhodování o konkrétním obsahu v rámci každodenní práce přispívá k zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu mediálních služeb a kvality těchto služeb. Tento cíl je rovněž v souladu se základním právem přijímat a rozšiřovat informace podle článku 11 Listiny. S ohledem na tyto skutečnosti by poskytovatelé mediálních služeb měli rovněž zajistit transparentnost skutečných nebo potenciálních střetů zájmů pro příjemce svých služeb.
- (21) V zájmu zmírnění regulační zátěže by měly být mikropodniky ve smyslu článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁵⁰ vyňaty z požadavků týkajících se informací a vnitřních ochranných mechanismů, aby byla zaručena nezávislost jednotlivých redakčních rozhodnutí. Poskytovatelé mediálních služeb by navíc měli mít možnost přizpůsobit vnitřní ochranné mechanismy svým potřebám, zejména pokud jsou malými a středními podniky ve smyslu uvedeného článku. Doporučení, které je připojeno k tomuto nařízení⁵¹, obsahuje katalog dobrovolných vnitřních ochranných mechanismů, které mohou být v tomto ohledu přijaty v rámci mediálních společností. Toto nařízení by nemělo být vykládáno tak, že zbavuje vlastníky soukromých poskytovatelů mediálních služeb jejich výsady stanovovat strategické nebo obecné cíle a podporovat růst a finanční životaschopnost svých podniků. V tomto ohledu toto nařízení uznává, že cíl podpory redakční nezávislosti je třeba sladit s legitimními právy a zájmy soukromých vlastníků sdělovacích prostředků.
- (22) Nezávislé vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty mají klíčový význam pro řádné uplatňování práva v oblasti sdělovacích prostředků v celé Unii. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty uvedené v článku 30 směrnice 2010/13/EU mají nejlepší předpoklady k tomu, aby zajistily správné uplatňování požadavků týkajících se spolupráce v oblasti regulace a dobře fungujícího trhu s mediálními službami, které jsou stanoveny v kapitole III tohoto nařízení. V zájmu zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení a dalších právních předpisů Unie v oblasti sdělovacích prostředků je třeba zřídit na úrovni Unie nezávislý poradní orgán, který by tyto orgány nebo subjekty sdružoval a koordinoval jejich činnost. Zásadní význam pro podporu důsledného provádění této směrnice má skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) zřízená směrnicí 2010/13/EU. Evropský sbor pro mediální služby (dále jen „sbor“) by proto měl navázat na skupinu ERGA a nahradit ji. To vyžaduje cílenou změnu směrnice 2010/13/EU spočívající ve vypuštění článku 30b, kterým se zřizuje skupina ERGA, a – v návaznosti na tuto změnu – nahrazení odkazů na skupinu ERGA a její úkoly. Změna směrnice 2010/13/EU tímto

⁴⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁵⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁵¹ Úř. věst. C, , s. .

nařízením je v tomto případě odůvodněná, neboť se omezuje na ustanovení, které členské státy nemusí provést ve vnitrostátním právu, a je určena orgánům Unie.

- (23) Ve sboru by měli zasedat vysocí představitelé vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů uvedených v článku 30 směrnice 2010/13/EU jmenovaní těmito orgány nebo subjekty. V případech, kdy mají členské státy několik příslušných regulačních orgánů nebo subjektů, včetně regionálních, by měl být vhodnými postupy vybrán společný zástupce a hlasovací právo by mělo být omezeno na jednoho zástupce z každého členského státu. Tím by neměla být dotčena možnost ostatních vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů účastnit se podle potřeby zasedání sboru. Sbor by měl mít rovněž možnost po dohodě s Komisí přizvat na svá zasedání odborníky a pozorovatele, zejména regulační orgány nebo subjekty z kandidátských zemí, potenciálních kandidátských zemí, zemí EHP nebo delegáty *ad hoc* z jiných příslušných vnitrostátních orgánů. Vzhledem k citlivosti mediálního odvětví a v souladu s praxí rozhodování v rámci skupiny ERGA, jak vyplývá z jednacího řádu, by měl sbor přijímat svá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů.
- (24) Aniž jsou dotčeny pravomoci svěřené Komisi Smlouvami, je nezbytné, aby Komise a sbor úzce spolupracovaly. Sbor by měl zejména aktivně podporovat Komisi při plnění jejích úkolů, kterými je zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení a vnitrostátních předpisů, kterými se provádí směrnice 2010/13/EU. Za tímto účelem by měl sbor zejména poskytovat poradenství Komisi a být jí nápomocen v předpisových, technických nebo praktických aspektech týkajících se uplatňování práva Unie, podporovat spolupráci a účinnou výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů a po dohodě s Komisí nebo na její žádost vypracovávat stanoviska v případech stanovených tímto nařízením. Aby mohl sbor účinně plnit své úkoly, měl by mít možnost využívat odborné znalosti a lidské zdroje sekretariátu, který zajišťuje Komisi. Sekretariát Komise by měl poskytovat správní a organizační podporu sboru a pomáhat mu při plnění jeho úkolů.
- (25) Pro řádné fungování vnitřního trhu mediálních služeb je nezbytná spolupráce nezávislých regulačních orgánů pro sdělovací prostředky nebo subjektů v oblasti sdělovacích prostředků. Směrnice 2010/13/EU však nestanoví žádný strukturovaný rámec spolupráce pro vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. Od revize rámce EU pro audiovizuální mediální služby provedené prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808⁵², která rozšířila její oblast působnosti na platformy pro sdílení videonahrávek, se stále více projevuje potřeba úzké spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty, zejména při řešení přeshraničních případů. Tato potřeba je rovněž odůvodněná vzhledem k novým výzvám v mediálním prostředí EU, které se toto nařízení snaží řešit, a to i tím, že svěřuje vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům nové úkoly.
- (26) S cílem zajistit účinné prosazování právních předpisů Unie v oblasti sdělovacích prostředků, s cílem zabránit možnému obcházení platných pravidel v oblasti sdělovacích prostředků nepoctivými poskytovateli mediálních služeb a s cílem zabránit vzniku dalších překážek na vnitřním trhu mediálních služeb, je nezbytné stanovit jasný, právně závazný rámec pro účinnou a účelnou spolupráci vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů.

⁵²

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 69).

- (27) Vzhledem k celoevropské povaze platform pro sdílení videonahrávek potřebují vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty zvláštní nástroj na ochranu diváků služeb platformy pro sdílení videonahrávek před určitým nezákonným a škodlivým obsahem, včetně obchodních sdělení. Zejména je třeba vytvořit mechanismus, který by umožnil kterémukoli příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nebo subjektu, aby požádal své protějšky o přijetí nezbytných a přiměřených opatření k zajištění vymáhání povinností podle tohoto článku ze strany poskytovatelů platform pro sdílení videonahrávek. V případě, že použití tohoto mechanismu nepovede ke smírnému řešení, může být volné poskytování služeb informační společnosti z jiného členského státu omezeno pouze v případě, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES⁵³ a v souladu s postupem stanoveným v tomto článku.
- (28) Je nezbytné zajistit soudržnou předpisovou praxi týkající se tohoto nařízení a směrnice 2010/13/EU. Za tímto účelem a s cílem přispět k zajištění jednotného provádění právních předpisů Unie v oblasti sdělovacích prostředků může Komise v případě potřeby vydat pokyny k otázkám, na které se vztahuje toto nařízení i směrnice 2010/13/EU. Při rozhodování o vydání pokynů by Komise měla zvažovat zejména předpisové otázky, které se týkají významného počtu členských států nebo které mají přeshraniční prvek. To platí zejména pro vnitrostátní opatření přijatá podle článku 7a směrnice 2010/13/EU k náležitému zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu. Vzhledem k množství informací a rostoucímu využívání digitálních prostředků pro přístup k médiím je důležité zajistit zdůraznění obsahu obecného zájmu, aby se napomohlo dosažení rovných podmínek na vnitřním trhu a dodržování základního práva na informace podle článku 11 Listiny základních práv Evropské unie. Vzhledem k možnému dopadu vnitrostátních opatření přijatých podle článku 7a na fungování vnitřního mediálního trhu by pokyny Komise sehrály významnou úlohu pro dosažení právní jistoty v této oblasti. Bylo by rovněž užitečné poskytnout pokyny k vnitrostátním opatřením přijatým podle čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/13/EU s cílem zajistit veřejnou dostupnost přístupných, přesných a aktuálních informací týkajících se vlastnictví sdělovacích prostředků. Při přípravě pokynů by měl být Komisi nápomocen sbor. Sbor by měl s Komisí sdílet zejména své předpisové, technické a praktické odborné znalosti týkající se oblastí a témat, na něž se příslušné pokyny vztahují.
- (29) V zájmu zajištění rovných podmínek při poskytování různých audiovizuálních mediálních služeb s ohledem na technologický vývoj na vnitřním trhu je nezbytné nalézt společná technická pravidla pro zařízení, která řídí nebo spravují přístup k audiovizuálním mediálním službám a jejich využívání, nebo zajišťují šíření digitálních signálů přenášejících audiovizuální obsah od zdroje k cíli. V této souvislosti je třeba zabránit tomu, aby rozdílné technické normy vytvářely překážky a dodatečné náklady pro průmysl a spotřebitele, a zároveň podpořit řešení pro plnění stávajících povinností týkajících se audiovizuálních mediálních služeb.
- (30) Regulační orgány nebo subjekty uvedené v článku 30 směrnice 2010/13/EU mají specifické praktické znalosti, které jim umožňují účinně vyvažovat zájmy poskytovatelů a příjemců mediálních služeb a zároveň zajišťovat dodržování svobody projevu. To má zásadní význam zejména pro ochranu vnitřního trhu před činnostmi

⁵³

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

poskytovatelů mediálních služeb usazených mimo Unii, kteří se zaměřují na příjemce v Unii, kde mohou mimo jiné s ohledem na kontrolu, kterou nad nimi mohou vykonávat třetí země, ohrožovat veřejnou bezpečnost a obranu nebo představovat riziko jejich ohrožení. V tomto ohledu je třeba posílit koordinaci mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty, aby společně čelily možným hrozbám pro veřejnou bezpečnost a obranu, které vyplývají z těchto mediálních služeb, a poskytnout jim právní rámec, který zajistí účelnost a možnou koordinaci vnitrostátních opatření přijatých v souladu s právními předpisy Unie v oblasti sdělovacích prostředků. Aby se zajistilo, že mediální služby pozastavené v některých členských státech podle čl. 3 odst. 3 a 5 směrnice 2010/13/EU nebudou v těchto členských státech nadále poskytovány prostřednictvím družice nebo jinými prostředky, měl by být k dispozici také mechanismus urychlené vzájemné spolupráce a pomoci, který by zaručil praktickou účinnost (*effet utile*) příslušných vnitrostátních opatření v souladu s právem Unie. Kromě toho je nezbytné koordinovat vnitrostátní opatření, která mohou být přijata k boji proti hrozbám pro veřejnou bezpečnost a obranu ze strany mediálních služeb usazených mimo Unii a zaměřených na příjemce v Unii, včetně možnosti, aby sbor po dohodě s Komisí vydával k těmto opatřením případná stanoviska. V tomto ohledu je třeba posoudit rizika pro veřejnou bezpečnost a obranu s ohledem na všechny důležité věcné a právní prvky na vnitrostátní i evropské úrovni. Tím není dotčena pravomoc Unie podle článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie.

- (31) Velmi velké online platformy slouží mnoha uživatelům jako brána pro přístup k mediálním službám. Poskytovatelé mediálních služeb, kteří nesou redakční odpovědnost za svůj obsah, plní důležitou úlohu při šíření informací a při uplatňování svobody informací online. Očekává se od nich, že při výkonu této redakční odpovědnosti budou jednat svědomitě a poskytovat informace, které jsou důvěryhodné a dodržují základní práva, a to v souladu s regulačními nebo samoregulačními požadavky, které se na ně v členských státech vztahují. Proto i s ohledem na svobodu informací uživatelů, mají-li poskytovatelé velmi velkých online platform za to, že obsah poskytovaný těmito poskytovateli mediálních služeb není slučitelný s jejich podmínkami, aniž by zároveň přispíval k systémovému riziku uvedenému v článku 26 nařízení (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách], měli by náležitě zohlednit svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků v souladu s nařízením (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách] a co nejdříve poskytnout potřebná vysvětlení poskytovatelům mediálních služeb jakožto svým obchodním uživatelům v odůvodnění podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150⁵⁴. Aby se minimalizoval dopad jakéhokoli omezení tohoto obsahu na svobodu informací uživatelů, měly by se velmi velké online platformy snažit předložit odůvodnění předtím, než omezení nabude účinnosti, aniž by byly dotčeny jejich povinnosti podle nařízení (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách]. Toto nařízení by zejména nemělo bránit poskytovateli velmi velké online platformy, aby v souladu s právem Unie, konkrétně podle nařízení (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách], přijal urychleně opatření buď proti nezákonnému obsahu šířenému prostřednictvím jeho služby, nebo za účelem zmírnění systémových rizik, která šíření určitého obsahu prostřednictvím jeho služby představuje.
- (32) S ohledem na očekávaný příznivý dopad na svobodu poskytování služeb a svobodu projevu je dále odůvodněné, aby v případech, kdy poskytovatelé mediálních služeb

⁵⁴

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

dodržují určité regulační nebo samoregulační normy, byly jejich stížnosti proti rozhodnutím poskytovatelů velmi velkých online platforem vyřizovány přednostně a bez zbytečného odkladu.

- (33) Za tímto účelem by poskytovatelé velmi velkých online platforem měli na svém online rozhraní nabízet funkci, která by poskytovatelům mediálních služeb umožnila prohlásit, že splňují určité požadavky, a zároveň by si měli ponechat možnost toto jejich vlastní prohlášení nepřijmout, pokud se domnívají, že příslušné podmínky splněny nejsou. Poskytovatelé velmi velkých online platforem mohou vycházet z informací týkajících se dodržování těchto požadavků, jako je např. strojově čitelný standard iniciativy Journalism Trust Initiative nebo jiné příslušné kodexy chování. Účinné provádění této funkce mohou usnadňovat pokyny Komise, včetně pokynů týkajících se způsobů zapojení příslušných organizací občanské společnosti do přezkumu prohlášení, případných konzultací s regulačním orgánem země usazení či řešení případného zneužití této funkce.
- (34) Toto nařízení uznává význam samoregulačních mechanismů v souvislosti s poskytováním mediálních služeb na velmi velkých online platformách. Představují druh dobrovolných iniciativ, například ve formě kodexů chování, které umožňují poskytovatelům mediálních služeb nebo jejich zástupcům přijmout mezi sebou a pro sebe společné pokyny, včetně etických norem, opravy chyb nebo vyřizování stížností. Spolehlivá, inkluzivní a široce uznávaná samoregulace sdělovacích prostředků představuje účinnou záruku kvality a profesionality mediálních služeb a je klíčem k ochraně redakční integrity.
- (35) Poskytovatelé velmi velkých online platforem by měli navázat spolupráci s poskytovateli mediálních služeb, kteří dodržují standardy důvěryhodnosti a transparentnosti a kteří se domnívají, že poskytovatelé velmi velkých online platforem často bez dostatečného odůvodnění omezují jejich obsah, aby našli smírné řešení, jak ukončit neoprávněná omezení a v budoucnu se jim vyhnout. Poskytovatelé velmi velkých online platforem by se měli těmto výměn účastnit v dobré víře a věnovat zvláštní pozornost ochraně svobody sdělovacích prostředků a svobody informací.
- (36) V návaznosti na užitečnou úlohu, kterou skupina ERGA plní při sledování dodržování předpisů ze strany signatářů evropského kodexu zásad boje proti dezinformacím, by sbor měl alespoň jednou ročně uspořádat strukturovaný dialog mezi poskytovateli velmi velkých online platforem, zástupci poskytovatelů mediálních služeb a zástupci občanské společnosti s cílem podpořit přístup k různým nabídkám nezávislých sdělovacích prostředků na velmi velkých online platformách, diskutovat o zkušenostech a osvědčených postupech souvisejících s uplatňováním příslušných ustanovení tohoto nařízení a sledovat dodržování samoregulačních iniciativ zaměřených na ochranu společnosti před škodlivým obsahem, včetně iniciativ zaměřených na boj proti dezinformacím. Při posuzování systémových a nově se objevujících otázek v celé Unii může Komise případně zkoumat zprávy o výsledcích těchto strukturovaných dialogů podle nařízení (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách] a může za tímto účelem požádat sbor o podporu.
- (37) Příjemci audiovizuálních mediálních služeb by měli mít možnost účinně volit audiovizuální obsah, který chtějí sledovat, podle svých preferencí. Jejich svoboda v této oblasti však může být omezena obchodní praxí uplatňovanou v mediálním odvětví, konkrétně dohodami o upřednostňování obsahu mezi výrobcí zařízení nebo poskytovateli uživatelských rozhraní, která řídí nebo spravují přístup k audiovizuálním mediálním službám, jako jsou připojené televizory, a poskytovateli mediálních služeb.

Stanovení priorit může být prováděno například na domovské obrazovce zařízení, prostřednictvím hardwarových prvků nebo softwarových zkratk, aplikací a vyhledávacích polí, jež mají dopad na chování příjemců, kteří mohou být nepřiměřeně motivováni k výběru určitých nabídek audiovizuálních sdělovacích prostředků před jinými. Příjemci služeb by měli mít možnost jednoduchým a uživatelsky přívětivým způsobem změnit výchozí nastavení zařízení nebo uživatelského rozhraní, které řídí nebo spravuje přístup k audiovizuálním mediálním službám a jejich využívání, aniž by byla dotčena opatření k zajištění náležitého zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu, kterými se provádí článek 7a směrnice 2010/13/ES, přijatá s ohledem na legitimní veřejné politiky.

- (38) Různá legislativní, předpisová nebo správní opatření mohou nepříznivě ovlivnit působení poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu. Patří mezi ně například pravidla, která omezují vlastnictví mediálních společností jinými společnostmi působícími v mediálním odvětví nebo společnostmi působícími v jiných odvětvích; zahrnují také rozhodnutí týkající se udělování licencí, povolení nebo předchozího oznámení poskytovatelům mediálních služeb. V zájmu zmírnění jejich možného nepříznivého dopadu na fungování vnitřního trhu mediálních služeb a posílení právní jistoty je důležité, aby tato opatření byla v souladu se zásadami objektivního odůvodnění, transparentnosti, nediskriminace a proporcionality.
- (39) Klíčový význam má také to, že sbor je oprávněn vydat na žádost Komise stanovisko v případě, že vnitrostátní opatření mohou ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Tak je tomu například v případě, kdy je vnitrostátní správní opatření určeno poskytovateli mediálních služeb, který poskytuje své služby ve více než jednom členském státě, nebo pokud má dotčený poskytovatel mediálních služeb významný vliv na utváření veřejného mínění v daném členském státě.
- (40) Sdělovací prostředky hrají rozhodující úlohu při utváření veřejného mínění a pomáhají občanům účastnit se demokratických procesů. Proto by členské státy měly ve svých právních systémech stanovit pravidla a postupy, které zajistí posouzení spojování na mediálním trhu, jež by mohla mít významný dopad na pluralitu nebo redakční nezávislost sdělovacích prostředků. Tato pravidla a postupy mohou mít dopad na volné poskytování mediálních služeb na vnitřním trhu a musí být řádně formulovány a musí být rovněž transparentní, objektivní, přiměřené a nediskriminační. Spojováním na mediálním trhu, na která se tato pravidla vztahují, by se měla rozumět taková spojení, v jejichž důsledku by jeden subjekt mohl ovládat mediální služby, které mají významný vliv na utváření veřejného mínění na daném mediálním trhu, v rámci určitého mediálního pododvětví nebo v různých mediálních odvětvích v jednom nebo více členských státech, nebo v nich získat významný podíl. Důležitým kritériem, které je třeba vzít v úvahu, je omezení konkurenčních názorů na daném trhu v důsledku spojení.
- (41) Na posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků by se měly podílet vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty, které mají zvláštní odborné znalosti v oblasti plurality sdělovacích prostředků, pokud nejsou samy určenými orgány nebo subjekty. V zájmu posílení právní jistoty a zajištění toho, aby pravidla a postupy byly skutečně zaměřeny na ochranu plurality a redakční nezávislosti sdělovacích prostředků, je nezbytné, aby byla předem stanovena objektivní, nediskriminační a přiměřená kritéria pro oznamování a posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků.

- (42) Pokud spojování na mediálním trhu představuje spojování spadající do oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁵⁵, nemělo by mít uplatňování tohoto nařízení nebo jakýchkoli pravidel a postupů přijatých členskými státy na základě tohoto nařízení vliv na uplatňování čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 139/2004. Veškerá opatření přijatá určenými nebo zúčastněnými vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty na základě jimi provedených posouzení dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků by proto měla být zaměřena na ochranu oprávněných zájmů ve smyslu čl. 21 odst. 4 třetího pododstavce nařízení (ES) č. 139/2004 a měla by být v souladu s obecnými zásadami a dalšími ustanoveními práva Unie.
- (43) Sbor by měl být oprávněn vydávat stanoviska k návrhům rozhodnutí nebo stanovisek určených nebo zúčastněných vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, pokud oznamovaná spojení mohou ovlivnit fungování vnitřního mediálního trhu. Tak by tomu bylo například tehdy, kdy se taková spojení týkají alespoň jednoho podniku usazeného v jiném členském státě nebo působícího ve více než jednom členském státě nebo by vedla k tomu, že by poskytovatelé mediálních služeb získali významný vliv na utváření veřejného mínění na daném mediálním trhu. Pokud navíc příslušné vnitrostátní orgány nebo subjekty neposuzovaly dopady spojení na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků nebo pokud vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nekonzultovaly dané spojení na mediálním trhu se sborem, ale má se za to, že toto spojení na mediálním trhu může ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb, měl by být sbor schopen na žádost Komise vydat stanovisko. Komise si v každém případě ponechává možnost vydávat vlastní stanoviska v návaznosti na stanoviska vypracovaná sborem.
- (44) S cílem zajistit pluralitní mediální trhy by vnitrostátní orgány nebo subjekty a sbor měly zohlednit určitý soubor kritérií. Zejména je třeba zvážit dopad na pluralitu sdělovacích prostředků, včetně vlivu na utváření veřejného mínění, s přihlédnutím k online prostředí. Současně by se mělo zvážit, zda by na daném trhu (trzích) po příslušném spojení nadále existovaly jiné sdělovací prostředky, které by poskytovaly odlišný a alternativní obsah. Posouzení záruk redakční nezávislosti by mělo zahrnovat zkoumání možných rizik nepatřičného vměšování budoucího vlastníka, vedení nebo řídicí struktury do jednotlivých redakčních rozhodnutí převzatého nebo sloučeného subjektu. V úvahu je třeba vzít také stávající nebo plánované vnitřní ochranné mechanismy, jejichž cílem je zachovat nezávislost jednotlivých redakčních rozhodnutí v rámci dotčených mediálních podniků. Při posuzování možných dopadů je třeba rovněž zvážit dopady daného spojení na hospodářskou udržitelnost subjektu nebo subjektů, které jsou předmětem spojení, a zda by v případě, že by nedošlo ke spojení, byly ekonomicky udržitelné v tom smyslu, že by byly schopny ve střednědobém horizontu nadále poskytovat a dále rozvíjet finančně životaschopné, dostatečně vybavené a technologicky přizpůsobené kvalitní mediální služby na trhu.
- (45) Měření sledovanosti má přímý dopad na přidělování a ceny reklamy, která představuje pro mediální odvětví jeden z klíčových zdrojů příjmů. Jedná se o klíčový nástroj pro vyhodnocení výkonnosti mediálního obsahu a získání lepší představy o preferencích cílových skupin za účelem plánování budoucí výroby obsahu. Účastníci mediálního trhu, zejména poskytovatelé mediálních služeb a zadavatelé reklamy, by proto měli mít možnost využívat objektivní údaje o sledovanosti, které vycházejí z

⁵⁵ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

transparentních, nestranných a ověřitelných řešení měření sledovanosti. Někteří noví účastníci, kteří se objevili v mediálním ekosystému, však poskytují vlastní služby měření, aniž zpřístupňují informace o svých metodikách. To by mohlo vést k informační asymetrii mezi účastníky mediálního trhu a k možným narušením trhu, jež oslabují rovnost příležitostí poskytovatelů mediálních služeb na trhu.

- (46) V zájmu lepší ověřitelnosti a spolehlivosti metodik měření sledovanosti, zejména online, by měly být stanoveny povinnosti transparentnosti pro poskytovatele systémů měření sledovanosti, kteří se neřídí odvětvovými měřítky dohodnutými v rámci příslušných samoregulačních orgánů. V rámci těchto povinností by tyto subjekty měly na požádání a v rámci možností poskytnout zadavatelům reklamy a poskytovatelům mediálních služeb nebo stranám jednajícím v jejich zastoupení informace popisující metodiky používané pro měření sledovanosti. Tyto informace by mohly spočívat v poskytnutí takových náležitostí, jako je velikost měřeného vzorku, definice měřených ukazatelů, metriky, metody měření a chybovost, jakož i období měření. Povinnostmi uloženými podle tohoto nařízení nejsou dotčeny žádné povinnosti, které se na poskytovatele služeb měření sledovanosti vztahují podle nařízení (EU) 2019/1150 nebo nařízení (EU) 2022/XX [akt o digitálních trzích], včetně povinností týkajících se řazení nebo zvýhodňování vlastních služeb.
- (47) K náležitému uplatňování tohoto nařízení mohou přispět kodexy chování vypracované buď poskytovateli systémů měření sledovanosti, nebo organizacemi či sdruženími, které je zastupují, a proto by měly být podporovány. Samoregulace již byla použita k podpoře vysokých standardů kvality v oblasti měření sledovanosti. Její další rozvoj by mohl být považován za účinný nástroj, který by odvětví umožnil dohodnout se na praktických řešeních potřebných k zajištění souladu systémů měření sledovanosti a jejich metodik se zásadami transparentnosti, nestrannosti, inkluzivity, proporcionality, nediskriminace a ověřitelnosti. Při vypracovávání těchto kodexů chování by se po konzultaci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami, zejména s poskytovateli mediálních služeb, mohlo přihlídnout zejména k rostoucí digitalizaci mediálního odvětví a k cíli dosáhnout rovných podmínek pro všechny účastníky mediálního trhu.
- (48) Reklama zadávaná státem je pro mnoho poskytovatelů mediálních služeb důležitým zdrojem příjmů a přispívá k jejich hospodářské udržitelnosti. V zájmu zajištění rovných příležitostí na vnitřním trhu musí být přístup k této reklamě udělen bez rozdílu každému poskytovateli mediálních služeb z kteréhokoli členského státu, který může odpovídajícím způsobem oslovit relevantní část nebo celé relevantní skupiny veřejnosti. Zadávání reklamy státem navíc může způsobit, že poskytovatelé mediálních služeb budou vystaveni nepatřičnému vlivu státu, který oslabí svobodu poskytování služeb a základní práva. Neprůhledné a neobjektivní zadávání reklamy státem je proto mocným nástrojem k ovlivňování nebo „ovládnutí“ poskytovatelů mediálních služeb. Přidělování a transparentnost zadávání reklamy státem jsou v některých ohledech regulovány prostřednictvím roztržštěného rámce opatření pro jednotlivé sdělovací prostředky a obecných zákonů o veřejných zakázkách, které však nemusejí pokrývat všechny výdaje státu na reklamu a poskytovat dostatečnou ochranu proti přednostnímu nebo neobjektivnímu přidělování. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁵⁶ se zejména nevztahuje na veřejné zakázky na služby týkající se pořízení, tvorby, produkce nebo koprodukce programového materiálu určeného pro audiovizuální mediální služby nebo rozhlasové mediální služby. Pravidla

⁵⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

pro zadávání reklamy státem v jednotlivých sdělovacích prostředcích, pokud jsou přijata, se v jednotlivých členských státech značně liší.

- (49) Aby byla zajištěna nenarušená hospodářská soutěž mezi poskytovateli mediálních služeb a aby se zabránilo riziku skrytých dotací a nepatřičného politického ovlivňování sdělovacích prostředků, je třeba stanovit společné požadavky na transparentnost, objektivitu, proporcionalitu a nediskriminaci při zadávání reklamy státem a přidělování státních prostředků poskytovatelům mediálních služeb za účelem nákupu jiného zboží nebo služeb než reklamy zadávané státem, včetně požadavku na zveřejňování informací o příjemcích státních výdajů na reklamu a o vynaložených částkách. Je důležité, aby členské státy zveřejňovaly nezbytné informace týkající se zadávání reklamy státem v elektronickém formátu, který je snadno zobrazitelný, přístupný a který lze snadno stáhnout, a to v souladu s unijními a vnitrostátními pravidly o obchodním tajemství. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování pravidel státní podpory, která jsou uplatňována individuálně.
- (50) Rizika ohrožující fungování a odolnost vnitřního mediálního trhu by měla být pravidelně sledována v rámci úsilí o zlepšení fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Cílem tohoto sledování by mělo být poskytování podrobných údajů a kvalitativních hodnocení odolnosti vnitřního trhu mediálních služeb, včetně míry koncentrace trhu na vnitrostátní a regionální úrovni a rizik zahraniční manipulace s informacemi a vměšování. Mělo by být prováděno nezávisle na základě důkladného seznamu klíčových ukazatelů výkonnosti, který vypracuje a pravidelně aktualizuje Komise po konzultaci se sborem. Vzhledem k rychle se vyvíjející povaze rizik a technologického vývoje na vnitřním mediálním trhu by sledování mělo zahrnovat výhledové studie, jako např. zátěžové testy, s cílem posoudit budoucí odolnost vnitřního mediálního trhu, upozornit na slabá místa v oblasti plurality a redakční nezávislosti sdělovacích prostředků a napomoci úsilí o zlepšení správy, kvality údajů a řízení rizik. Sledování by se mělo týkat zejména úrovně přeshraniční činnosti a investic, spolupráce v oblasti regulace a sbližování právních předpisů v oblasti sdělovacích prostředků, překážek v poskytování mediálních služeb, a to i v digitálním prostředí, jakož i transparentnosti a spravedlivého rozdělování hospodářských zdrojů na vnitřním mediálním trhu. Mělo by rovněž zohlednit i širší trendy na vnitřním mediálním trhu a na vnitrostátních mediálních trzích, jakož i vnitrostátní právní předpisy, které mají vliv na poskytovatele mediálních služeb. Kromě toho by sledování mělo nabídnout přehled o opatřeních přijatých poskytovateli mediálních služeb s cílem zaručit nezávislost jednotlivých redakčních rozhodnutí, včetně opatření navržených v příloženém doporučení. V zájmu zajištění nejvyšších standardů by měl být do tohoto sledování řádně zapojen sbor, který sdružuje subjekty se specializovanými znalostmi mediálního trhu.
- (51) Za účelem přípravy podmínek pro řádné provádění tohoto nařízení by se jeho ustanovení týkající se nezávislých orgánů pro sdělovací prostředky, sboru a požadovaných změn směrnice 2010/13/EU (články 7 až 12 a článek 27 tohoto nařízení) měla použít 3 měsíce po vstupu tohoto aktu v platnost, přičemž všechna ostatní ustanovení tohoto nařízení se použijí 6 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost. To je nutné zejména proto, aby mohl být sbor zřízen včas, a bylo tak zajištěno úspěšné provádění nařízení.
- (52) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajištění řádného fungování vnitřního trhu s mediálními službami, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, neboť ty nemohou nebo nemusí být motivovány k dosažení potřebné harmonizace a spolupráce samostatně, ale spíše jich může být z důvodu stále více digitální a

přeshraniční produkce, distribuce a spotřeby mediálního obsahu, jakož i jedinečné úlohy mediálních služeb, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (53) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou, zejména jejími články 7, 8, 11, 16, 47, 50 a 52. Proto je třeba toto nařízení vykládat a uplatňovat s ohledem na tato práva a zásady. Žádné ustanovení tohoto nařízení by zejména nemělo být vykládáno tak, že zasahuje do svobody informací nebo svobody tisku nebo že podněcuje členské státy k zavádění požadavků na redakční obsah tiskových publikací.
- (54) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁵⁷ proběhla konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů, který vydal stanovisko dne XX. XX. 2022,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I **Obecná ustanovení**

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví společná pravidla pro řádné fungování vnitřního trhu s mediálními službami, včetně zřízení Evropského sboru pro mediální služby, při zachování kvality mediálních služeb.
2. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla stanovená:
 - a) směrnicí 2000/31/ES;
 - b) směrnicí 2019/790/EU;
 - c) nařízením (EU) 2019/1150;
 - d) nařízením (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách];
 - e) nařízením (EU) 2022/XXX [akt o digitálních trzích];
 - f) nařízením (EU) 2022/XXX [nařízení o transparentnosti a cílení politické reklamy].
3. Tímto nařízením není dotčena možnost členských států přijímat podrobnější pravidla v oblastech, na které se vztahuje kapitola II a oddíl 5 kapitoly III, pokud jsou tato pravidla v souladu s právem Unie.

⁵⁷

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „mediální službou“ služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy, jejímž hlavním účelem nebo hlavním účelem její oddělitelné části je poskytování pořadů nebo tiskových publikací široké veřejnosti jakýmkoli prostředky za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání, za kterou nenese redakční odpovědnost poskytovatel mediálních služeb;
- 2) „poskytovatelem mediálních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, jejíž profesní činností je poskytování mediálních služeb a která má redakční odpovědnost za výběr obsahu mediální služby a určuje způsob její organizace;
- 3) „poskytovatelem veřejnoprávních sdělovacích prostředků“ poskytovatel mediálních služeb, který je podle vnitrostátního práva pověřen posláním veřejné služby nebo který za účelem plnění takového poslání čerpá vnitrostátní veřejné finanční prostředky;
- 4) „pořadem“ pohyblivá obrazová nebo zvuková sekvence, která bez ohledu na svou délku představuje samostatnou položku v rámci programové skladby nebo katalogu sestavených poskytovatelem mediálních služeb;
- 5) „tiskovou publikací“ publikace ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice (EU) 2019/790;
- 6) „audiovizuální mediální službou“ služba ve smyslu čl. 1 bodu 1 písm. a) směrnice 2010/13/EU;
- 7) „redaktorem“ fyzická osoba nebo několik fyzických osob případně sdružených v určitém subjektu, bez ohledu na jeho právní formu, postavení a složení, která přijímá (které přijímají) redakční rozhodnutí v rámci poskytovatele mediálních služeb nebo na ně dohlíží;
- 8) „redakčním rozhodnutím“ rozhodnutí, které je pravidelně přijímáno za účelem výkonu redakční odpovědnosti a je spojeno s každodenním provozem poskytovatele mediálních služeb;
- 9) „redakční odpovědností“ provádění účinné kontroly výběru pořadů nebo tiskových publikací i jejich uspořádání pro účely poskytování mediální služby, a to bez ohledu na existenci odpovědnosti podle vnitrostátního práva za poskytovanou službu;
- 10) „poskytovatelem velmi velké online platformy“ poskytovatel online platformy, která byla označena za velmi velkou online platformu podle čl. 25 odst. 4 nařízení (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách];
- 11) „službou platformy pro sdílení videonahrávek“ služba ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. aa) směrnice 2010/13/EU;
- 12) „vnitrostátním regulačním orgánem nebo subjektem“ orgán nebo subjekt určený členskými státy podle článku 30 směrnice 2010/13/EU;
- 13) „spojením na mediálním trhu“ spojení ve smyslu článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, které zahrnuje alespoň jednoho poskytovatele mediálních služeb;
- 14) „měřením sledovanosti“ činnost spočívající ve shromažďování, výkladu nebo jiném zpracování údajů o počtu a charakteristikách uživatelů mediálních služeb pro účely rozhodování o přidělování reklamy nebo o cenách nebo o souvisejícím plánování, výrobě nebo distribuci obsahu;

- 15) „zadáváním reklamy státem“ umístění, zveřejnění nebo šíření sdělení pro účely propagace či vlastní propagace prostřednictvím jakékoli mediální služby, obvykle za úplatu nebo jinou protihodnotu, jakýmkoli celostátním nebo regionálním orgánem veřejné správy, jako jsou celostátní, federální nebo regionální vládní instituce, regulační orgány nebo subjekty, jakož i státní podniky nebo jiné státem kontrolované subjekty na celostátní nebo regionální úrovni, nebo jakoukoli místní samosprávou územního celku s více než 1 milionem obyvatel, nebo pro tento orgán či v jeho zastoupení;
- 16) „špionážním softwarem“ jakýkoli produkt s digitálními prvky účelově navržený tak, aby zneužíval zranitelnosti jiných produktů s digitálními prvky a umožňoval skryté sledování fyzických nebo právnických osob prostřednictvím monitorování, získávání, shromažďování nebo analyzování údajů z těchto produktů nebo údajů o fyzických nebo právnických osobách, které tyto produkty používají, zejména formou tajného nahrávání hovorů nebo jiným využíváním mikrofonu zařízení koncového uživatele, natáčením fyzických osob, počítačů nebo jejich okolí, kopírováním zpráv, fotografováním, sledováním aktivity při prohlížení webových stránek, sledováním zeměpisné polohy, shromažďováním jiných údajů ze snímačů nebo sledováním činností na více zařízeních koncového uživatele, aniž by o tom byla dotčena fyzická nebo právnická osoba konkrétním způsobem informována a aniž by k tomu dala výslovný konkrétní souhlas;
- 17) „závažným trestným činem“ kterýkoli z následujících trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV⁵⁸:
- a) terorismus;
 - b) obchodování s lidmi;
 - c) pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie;
 - d) nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami;
 - e) vražda, těžké ublížení na zdraví;
 - f) nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi;
 - g) únos, nezákonné omezování osobní svobody a braní rukojmí;
 - h) organizovaná nebo ozbrojená loupež;
 - i) znásilnění;
 - j) trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu.

Kapitola II

Práva a povinnosti poskytovatelů a příjemců mediálních služeb

Článek 3

Práva příjemců mediálních služeb

⁵⁸ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

Příjemci mediálních služeb v Unii mají právo přijímat pluralitní zpravodajský a publicistický obsah, který je vytvářen způsobem, který zajišťuje dodržování redakční svobody poskytovatelů mediálních služeb a je přínosem pro veřejný diskurz.

Článek 4

Práva poskytovatelů mediálních služeb

1. Poskytovatelé mediálních služeb mají právo vykonávat svou hospodářskou činnost na vnitřním trhu bez omezení kromě těch, která jsou povolena právem Unie.
2. Členské státy dodržují skutečnou redakční svobodu poskytovatelů mediálních služeb. Členské státy a jejich vnitrostátní regulační orgány a subjekty:
 - a) nezasahují do redakční politiky a rozhodnutí poskytovatelů mediálních služeb ani se je nesnaží jakýmkoli způsobem přímo či nepřímo ovlivňovat;
 - b) nezadržují, nepodrobují omezujícím opatřením, neodposlouchávají, nesledují, neprohliží a nezajišťují ani nekontrolují poskytovatele mediálních služeb nebo případně jejich rodinné příslušníky, jejich zaměstnance nebo jejich rodinné příslušníky ani jejich podnikové či soukromé prostory na základě toho, že odmítají poskytnout informace o svých zdrojích, ledaže je to odůvodněno převažujícím požadavkem veřejného zájmu v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny a je to v souladu s ostatními právními předpisy Unie;
 - c) nenasadí špionážní software do kteréhokoli zařízení nebo počítače používaného poskytovateli mediálních služeb nebo případně jejich rodinnými příslušníky nebo jejich zaměstnanci či jejich rodinnými příslušníky, ledaže je nasazení v jednotlivých případech odůvodněno důvody národní bezpečnosti a je v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny a dalšími právními předpisy Unie, nebo k nasazení dojde v rámci vyšetřování závažných trestných činů některé z výše uvedených osob, je stanoveno vnitrostátním právem a je v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny a ostatním právem Unie, přičemž opatření přijatá podle písmene b) by byla nepřiměřená a nedostatečná k získání požadovaných informací.
3. Aniž je dotčeno právo na účinnou soudní ochranu, zaručené každé fyzické a právnické osobě, členské státy určí nezávislý orgán nebo subjekt, který bude vyřizovat stížnosti podané poskytovateli mediálních služeb nebo případně jejich rodinnými příslušníky, zaměstnanci nebo jejich rodinnými příslušníky s ohledem na porušení odst. 2 písm. b) a c). Poskytovatelé mediálních služeb mají právo požádat tento orgán nebo subjekt, aby do tří měsíců od podání žádosti vydal stanovisko týkající se souladu s odst. 2 písm. b) a c).

Článek 5

Záruky nezávislého fungování poskytovatelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků

1. Poskytovatelé veřejnoprávních sdělovacích prostředků poskytují svým příjemcům pluralitu informací a názorů nestranným způsobem v souladu s posláním veřejné služby.
2. Vedoucí pracovníci a členové správní rady poskytovatelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků jsou jmenováni transparentním, otevřeným a nediskriminačním postupem a na základě transparentních, objektivních,

nediskriminačních a přiměřených kritérií předem stanovených vnitrostátními právními předpisy.

Délka jejich funkčního období je stanovena vnitrostátními právními předpisy a je přiměřená a dostatečná k zajištění účinné nezávislosti poskytovatele veřejnoprávních sdělovacích prostředků. Před koncem funkčního období mohou být odvoláni pouze výjimečně, pokud přestanou splňovat zákonem předepsané podmínky pro výkon své funkce, které jsou předem stanoveny vnitrostátními právními předpisy, nebo z konkrétních důvodů protiprávního jednání nebo závažného pochybení, které jsou předem stanoveny vnitrostátními právními předpisy.

Rozhodnutí o odvolání z funkce musí být řádně odůvodněno, musí být předem oznámeno dotčené osobě a musí zahrnovat možnost soudního přezkumu. Důvody propuštění se zveřejní.

3. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé veřejnoprávních sdělovacích prostředků měli k dispozici přiměřené a stabilní finanční zdroje pro plnění svého poslání veřejné služby. Tyto zdroje musí být takové, aby byla ochráněna redakční nezávislost.
4. Členské státy určí jeden nebo více nezávislých orgánů nebo subjektů, které budou sledovat dodržování odstavců 1 až 3.

Článek 6

Povinnosti poskytovatelů mediálních služeb poskytujících zpravodajský a publicistický obsah

1. Poskytovatelé mediálních služeb poskytující zpravodajský a publicistický obsah musí příjemcům svých služeb snadno a přímo zpřístupnit tyto informace:
 - a) oficiální název a kontaktní údaje;
 - b) jméno (jména) jejich přímého nebo nepřímého vlastníka (vlastníků) s podíly, které jim umožňují uplatňovat vliv na provoz a strategické rozhodování;
 - c) jména jejich skutečných vlastníků ve smyslu čl. 3 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849.
2. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní ústavněprávní předpisy, které jsou v souladu s Listinou, přijmou poskytovatelé mediálních služeb poskytující zpravodajský a publicistický obsah opatření, která považují za vhodná k ochraně nezávislosti jednotlivých redakčních rozhodnutí. Cílem těchto opatření je zejména:
 - a) zaručit, že redaktoři mohou při výkonu své profesní činnosti přijímat individuální redakční rozhodnutí a
 - b) zajistit zveřejnění jakéhokoli skutečného nebo potenciálního střetu zájmů jakékoli strany, která má podíl v poskytovatelích mediálních služeb a která může mít dopad na poskytování zpravodajského a publicistického obsahu.
3. Povinnosti podle tohoto článku se nevztahují na poskytovatele mediálních služeb, kteří jsou mikropodniky ve smyslu článku 3 směrnice 2013/34/EU.

Kapitola III

Rámec pro spolupráci v oblasti regulace a dobře fungující vnitřní trh mediálních služeb

Oddíl 1

Nezávislé orgány pro sdělovací prostředky

Článek 7

Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty

1. Za uplatňování kapitoly III tohoto nařízení odpovídají vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty uvedené v článku 30 směrnice 2010/13/EU.
2. Na vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty se vztahují požadavky stanovené v článku 30 směrnice 2010/13/EU v souvislosti s výkonem úkolů, které jim byly svěřeny tímto nařízením.
3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly k plnění svých úkolů podle tohoto nařízení odpovídající finanční, lidské a technické zdroje.
4. Vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům jsou za účelem plnění úkolů podle tohoto nařízení případně uděleny příslušné pravomoci provádět šetření s ohledem na jednání fyzických nebo právnických osob, na které se vztahuje kapitola III.

Tyto pravomoci zahrnují zejména pravomoc požádat tyto osoby, aby v rozumné lhůtě poskytly informace, které jsou přiměřené a nezbytné za účelem plnění úkolů podle kapitoly III; žádost může být určena také jakékoli jiné osobě, která může mít potřebné informace k dispozici za účelem souvisejícím s její obchodní činností, podnikáním nebo povoláním.

Oddíl 2

Evropský sbor pro mediální služby

Článek 8

Evropský sbor pro mediální služby

1. Zřizuje se Evropský sbor pro mediální služby (dále jen „sbor“).
2. Sbor nahrazuje skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) zřízenou směrnicí 2010/13/EU a stává se jejím nástupcem.

Článek 9

Nezávislost sboru

Sbor jedná při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí zcela nezávisle. Při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí sbor zejména nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády, instituce, osoby nebo orgánu. Tím nejsou dotčeny pravomoci Komise nebo vnitrostátních regulačních orgánů či subjektů v souladu s tímto nařízením.

Článek 10

Struktura sboru

1. Sbor se skládá ze zástupců vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů uvedených v článku 30 směrnice 2010/13/EU.
2. Každý člen sboru má jeden hlas.
3. Pokud má členský stát více než jeden vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt, tyto regulační orgány nebo subjekty svou činnost případně vzájemně koordinují a jmenují společného zástupce, který vykonává hlasovací právo.
4. Sbor zastupuje jeho předseda. Předsedu volí sbor ze svých členů dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem. Funkční období předsedy je dvouleté.
5. Komise do sboru jmenuje svého zástupce. Zástupce Komise se účastní všech činností a schůzí sboru a nemá hlasovací právo. Předseda sboru informuje Komisi o probíhajících a plánovaných činnostech sboru. Sbor konzultuje s Komisí přípravu svého pracovního programu a hlavních cílů.
6. Sbor může po dohodě s Komisí přizvat na svá zasedání odborníky a pozorovatele.
7. Sbor přijímá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.
8. Sbor přijímá svůj jednací řád dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem po dohodě s Komisí.

Článek 11

Sekretariát sboru

1. Sbor má k dispozici sekretariát, jehož služby poskytuje Komise.
2. Hlavním úkolem sekretariátu je přispívat k plnění úkolů sboru stanovených v tomto nařízení a ve směrnici 2010/13/EU.
3. Sekretariát zajišťuje správní a organizační podporu činnosti sboru. Sekretariát je rovněž nápomocen sboru při plnění jeho úkolů.

Článek 12

Úkoly sboru

Aniž jsou dotčeny pravomoci svěřené Komisi Smlouvami, podporuje sbor účinné a jednotné uplatňování tohoto nařízení a vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2010/13/EU v celé Unii. Sbor:

- a) podporuje Komisi prostřednictvím technických odborných znalostí při zajišťování správného uplatňování tohoto nařízení a jednotného provádění směrnice 2010/13/EU ve všech členských státech, aniž jsou dotčeny úkoly vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů;
- b) podporuje spolupráci a účinnou výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty v oblasti uplatňování unijních a vnitrostátních předpisů vztahujících se na mediální služby, včetně tohoto nařízení a směrnice 2010/13/EU, zejména s ohledem na články 3, 4 a 7 uvedené směrnice;
- c) na žádost Komise jí poskytuje poradenství ohledně regulačních, technických nebo praktických aspektů souvisejících s důsledným uplatňováním tohoto nařízení a

prováděním směrnice 2010/13/EU, jakož i ohledně všech dalších záležitostí týkajících se mediálních služeb, které spadají do její pravomoci. Jestliže Komise žádá sbor o poradenství nebo stanovisko, může uvést určitou lhůtu s přihlédnutím k naléhavosti dané záležitosti;

- d) na žádost Komise poskytuje stanoviska k technickým a věcným otázkám, které vyvstanou v souvislosti s čl. 2 odst. 5 písm. c), čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 písm. c) a čl. 28a odst. 7 směrnice 2010/13/EU;
- e) po dohodě s Komisí vypracovává stanoviska týkající se:
 - i) žádostí o spolupráci a vzájemnou pomoc mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty v souladu s čl. 13 odst. 7 tohoto nařízení;
 - ii) žádostí o donucovací opatření v případě neshody mezi žádajícím orgánem nebo subjektem a dožádaným orgánem nebo subjektem ohledně opatření doporučených podle čl. 14 odst. 4 tohoto nařízení;
 - iii) vnitrostátních opatření týkajících se poskytovatelů mediálních služeb usazených mimo Unii v souladu s čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení;
- f) na žádost Komise vypracovává stanoviska týkající se:
 - i) vnitrostátních opatření, která mohou ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb v souladu s čl. 20 odst. 4 tohoto nařízení;
 - ii) spojování na mediálním trhu, která mohou ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb v souladu s čl. 22 odst. 1 tohoto nařízení;
- g) v souladu s čl. 21 odst. 5 tohoto nařízení vypracovává stanoviska k návrhům vnitrostátních stanovisek nebo rozhodnutí, v nichž posuzuje dopady spojování na mediálním trhu, která podléhají oznamovací povinnosti, na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků, pokud tato spojení mohou ovlivnit fungování vnitřního trhu;
- h) pomáhá Komisi při vypracovávání pokynů týkajících se:
 - i) uplatňování tohoto nařízení a vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2010/13 v souladu s čl. 15 odst. 2 tohoto nařízení;
 - ii) faktorů, které je třeba zohlednit při uplatňování kritérií pro posuzování dopadu spojování na mediálním trhu v souladu s čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení;
 - iii) použití čl. 23 odst. 1, 2 a 3 podle čl. 23 odst. 4 tohoto nařízení;
- i) na žádost alespoň jednoho z dotčených orgánů působí jako zprostředkovatel v případě sporů mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty v souladu s čl. 14 odst. 3 tohoto nařízení;
- j) podporuje spolupráci v oblasti technických norem týkajících se digitálních signálů a návrhu zařízení nebo uživatelských rozhraní v souladu s čl. 15 odst. 4 tohoto nařízení;
- k) koordinuje vnitrostátní opatření týkající se šíření obsahu nebo přístupu k obsahu poskytovatelů mediálních služeb usazených mimo Unii, kteří se zaměřují na příjemce v Unii, pokud jejich činnost závažným a hrubým způsobem ohrožuje veřejnou bezpečnost a obranu, nebo představuje závažné a značné riziko jejich ohrožení, v souladu s čl. 16 odst. 1 tohoto nařízení;

- l) pořádá strukturovaný dialog mezi poskytovateli velmi velkých online platform, zástupci poskytovatelů mediálních služeb a občanské společnosti a podává Komisi zprávu o jeho výsledcích v souladu s článkem 18 tohoto nařízení;
- m) podporuje výměnu osvědčených postupů týkajících se zavádění systémů měření sledovanosti v souladu s čl. 23 odst. 5 tohoto nařízení.

Oddíl 3

Spolupráce a sblížení právních předpisů

Článek 13

Strukturovaná spolupráce

1. Vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt může kdykoli požádat (dále jen „žádající orgán“) o spolupráci nebo vzájemnou pomoc jeden nebo více vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů (dále jen „dožádané orgány“) za účelem výměny informací nebo přijetí opatření důležitých pro jednotné a účinné uplatňování tohoto nařízení nebo vnitrostátních opatření, kterými se provádí směrnice 2010/13/EU.
2. Pokud se vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt domnívá, že existuje závažné a značné riziko ohrožující fungování vnitřního trhu mediálních služeb nebo závažné a značné riziko ohrožující veřejnou bezpečnost a obranu, může požádat jiné vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty o urychlenou spolupráci nebo vzájemnou pomoc, přičemž musí zajistit dodržování základních práv, zejména svobody projevu.
3. Žádosti o spolupráci nebo vzájemnou pomoc, včetně urychlené spolupráce nebo vzájemné pomoci, musí obsahovat všechny nezbytné informace, včetně účelu a důvodů.
4. Dožádaný orgán může odmítnout se zabývat žádostí pouze v případě, že:
 - a) není příslušný pro předmět žádosti nebo pro opatření, o jejichž výkon je žádán;
 - b) splnění žádosti by bylo v rozporu s tímto nařízením, směrnicí 2010/13/EU nebo jinými právními předpisy Unie nebo členského státu, které jsou v souladu s právem Unie a které se na dožádaný orgán vztahují.Dožádaný orgán uvede důvody pro případné odmítnutí vyřízení žádosti.
5. Dožádaný orgán informuje žádající orgán o dosažených výsledcích nebo o průběhu opatření přijatých v reakci na žádost.
6. Dožádaný orgán učiní vše, co je v jeho silách, aby žádost vyřešil a odpověděl na ni bez zbytečného odkladu. Dožádaný orgán poskytne průběžné výsledky do 14 kalendářních dnů od obdržení žádosti a následně pravidelně informuje o průběhu vyřizování žádosti. V případě žádostí o urychlenou spolupráci nebo vzájemnou pomoc dožádaný orgán žádost řeší a odpoví na ni do 14 kalendářních dnů.
7. Pokud žádající orgán nepovažuje opatření přijatá dožádaným orgánem za dostačující způsob řešení jeho žádosti a odpověď, informuje o tom bez zbytečného odkladu dožádaný orgán a vysvětlí důvody svého postoje. Pokud dožádaný orgán s tímto postojem nesouhlasí nebo pokud dožádaný orgán nereaguje, může kterýkoli z těchto orgánů věc postoupit sboru. Do 14 kalendářních dnů od obdržení tohoto předložení věci k přezkoumání vydá sbor po dohodě s Komisí stanovisko k dané věci, včetně

doporučených opatření. Dožádaný orgán učiní vše, co je v jeho silách, aby zohlednil stanovisko sboru.

Článek 14

Žádosti o vymáhání povinností ze strany platform pro sdílení videonahrávek

1. Aniž je dotčen článek 3 směrnice 2000/31/ES, může vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt požádat jiný vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt, aby přijal nezbytná a přiměřená opatření k zajištění účinného vymáhání povinností uložených platformám pro sdílení videonahrávek podle článku 28b směrnice 2010/13/EU.
2. Dožádaný vnitrostátní orgán nebo subjekt bez zbytečného odkladu a do 30 kalendářních dnů informuje žádající vnitrostátní orgán nebo subjekt o opatřeních, které přijal nebo plánuje přijmout podle odstavce 1.
3. V případě neshody mezi žádajícím vnitrostátním orgánem nebo subjektem a dožádaným orgánem nebo subjektem ohledně opatření přijatých podle odstavce 1 může kterýkoli z těchto orgánů nebo subjektů předložit věc sboru ke zprostředkování za účelem nalezení smírného řešení.
4. Pokud se po zprostředkování sborem nepodaří smírné řešení nalézt, může žádající vnitrostátní orgán nebo subjekt nebo dožádaný vnitrostátní orgán nebo subjekt požádat sbor o vydání stanoviska k dané záležitosti. Sbor ve svém stanovisku posoudí, zda dožádaný orgán nebo subjekt vyhověl žádosti uvedené v odstavci 1. Pokud má sbor za to, že dožádaný orgán žádosti nevyhověl, doporučí opatření, jejichž cílem je žádosti vyhovět. Sbor vydá své stanovisko po dohodě s Komisí bez zbytečného odkladu.
5. Dožádaný vnitrostátní orgán nebo subjekt bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 kalendářních dnů od obdržení stanoviska uvedeného v odstavci 4, informuje sbor, Komisi a žádající orgán nebo subjekt o opatřeních, které přijal nebo má v plánu přijmout v souvislosti se stanoviskem.

Článek 15

Pokyny k otázkám regulace v oblasti sdělovacích prostředků

1. Sbor podporuje výměnu osvědčených postupů mezi vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty, v případě potřeby konzultuje se zúčastněnými stranami a úzce spolupracuje s Komisí v otázkách předpisových, technických nebo praktických hledisek souvisejících s jednotným a účinným uplatňováním tohoto nařízení a vnitrostátních předpisů, kterými se provádí směrnice 2010/13/EU.
2. Pokud Komise vydává pokyny týkající se uplatňování tohoto nařízení nebo vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2010/13/EU, poskytuje jí sbor odborné poradenství v otázkách předpisových, technických nebo praktických hledisek, zejména pokud jde o:
 - a) náležité zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu podle článku 7a směrnice 2010/13/EU;
 - b) zpřístupnění informací o vlastnické struktuře poskytovatelů mediálních služeb podle čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/13/EU.

3. Komise může vydat stanovisko k jakékoli záležitosti týkající se uplatňování tohoto nařízení a vnitrostátních předpisů, kterými se provádí směrnice 2010/13/EU. Sbor je v tomto ohledu Komisi na požádání nápomocen.
4. Sbor podporuje spolupráci mezi poskytovateli mediálních služeb, normalizačními orgány nebo jinými příslušnými zúčastněnými stranami s cílem usnadnit vývoj technických norem týkajících se digitálních signálů nebo návrhu zařízení nebo uživatelských rozhraní, která řídí nebo spravují přístup k audiovizuálním mediálním službám a jejich využívání.

Článek 16

Koordinace opatření týkajících se poskytovatelů mediálních služeb usazených mimo Unii

1. Sbor koordinuje opatření vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů týkající se šíření mediálních služeb poskytovaných poskytovateli mediálních služeb usazenými mimo Unii, kteří se zaměřují na příjemce v Unii, nebo přístupu k nim, pokud tyto mediální služby, mimo jiné s ohledem na kontrolu, kterou nad nimi mohou vykonávat třetí země, závažným a hrubým způsobem porušují veřejnou bezpečnost a obranu, nebo představují závažné a značné riziko jejich ohrožení.
2. Sbor může po dohodě s Komisí vydávat stanoviska k náležitým vnitrostátním opatřením podle odstavce 1. Všechny příslušné vnitrostátní orgány, včetně vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, učiní vše, co je v jejich silách, aby zohlednily stanoviska sboru.

Oddíl 4

Poskytování mediálních služeb v digitálním prostředí

Článek 17

Obsah poskytovatelů mediálních služeb na velmi velkých online platformách

1. Poskytovatelé velmi velkých online platform poskytnou funkci, která umožní příjemci jejich služeb prohlásit, že:
 - a) je poskytovatelem mediálních služeb ve smyslu čl. 2 bodu 2;
 - b) je redakčně nezávislý na členských státech a třetích zemích a
 - c) podléhá regulačním požadavkům na výkon redakční odpovědnosti v jednom nebo více členských státech nebo uplatňuje mechanismus společné regulace nebo samoregulace, který upravuje redakční normy a který je široce uznáván a přijímán v příslušném mediálním odvětví v jednom nebo více členských státech.
2. Pokud se poskytovatel velmi velké online platformy rozhodne pozastavit poskytování svých online zprostředkovatelských služeb v souvislosti s obsahem poskytovaným poskytovatelem mediálních služeb, který předložil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, z důvodu, že předmětný obsah není slučitelný s jeho podmínkami, aniž by tento obsah přispíval k některému ze systémových rizik podle článku 26 nařízení (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách], přijme veškerá možná opatření v rozsahu, který je v souladu s jeho povinnostmi vyplývajícími z práva Unie, včetně nařízení (EU) 2022/XXX [akt o digitálních službách], aby

dotčenému poskytovateli mediálních služeb sdělil odůvodnění připojené k tomuto rozhodnutí, jak to vyžaduje čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1150, a to předtím, než pozastavení nabude účinku.

3. Poskytovatelé velmi velkých online platform přijmou veškerá nezbytná technická a organizační opatření, aby zajistili, že stížnosti podle článku 11 nařízení (EU) 2019/1150 podané poskytovateli mediálních služeb, kteří předložili prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, budou vyřízeny a rozhodnuty přednostně a bez zbytečného odkladu.
4. Pokud se poskytovatel mediálních služeb, který předložil prohlášení podle odstavce 1, domnívá, že poskytovatel velmi velké online platformy často omezuje nebo pozastavuje poskytování svých služeb v souvislosti s obsahem poskytovaným poskytovatelem mediálních služeb bez dostatečného důvodu, zahájí poskytovatel velmi velké online platformy s poskytovatelem mediálních služeb na jeho žádost v dobré víře smysluplný a účinný dialog, jehož cílem je nalézt smírné řešení, které zajistí ukončení neodůvodněných omezení nebo pozastavení, a v budoucnu jim předcházet. Poskytovatel mediálních služeb může výsledek těchto jednání oznámit sboru.
5. Poskytovatelé velmi velkých online platform každoročně zveřejňují informace o:
 - a) počtu případů, kdy uložili jakékoli omezení nebo pozastavení z důvodu, že obsah poskytovaný poskytovatelem mediálních služeb, který předložil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, není slučitelný s jejich podmínkami a
 - b) důvodech pro uložení těchto omezení.
6. S cílem usnadnit důsledné a účinné provádění tohoto článku může Komise vydat pokyny, kterými stanoví formu a náležitosti prohlášení uvedeného v odstavci 1.

Článek 18

Strukturovaný dialog

1. Sbor pravidelně pořádá strukturovaný dialog mezi poskytovateli velmi velkých online platform, zástupci poskytovatelů mediálních služeb a zástupci občanské společnosti s cílem vést diskusi o zkušenostech a osvědčených postupech souvisejících s uplatňováním článku 17 tohoto nařízení, podporovat přístup k rozmanitým nabídkám nezávislých sdělovacích prostředků na velmi velkých online platformách a sledovat dodržování samoregulačních iniciativ zaměřených na ochranu společnosti před škodlivým obsahem, včetně dezinformací a zahraniční manipulace s informacemi a vměšování.
2. Sbor podá Komisi zprávu o výsledcích dialogu.

Článek 19

Právo na přizpůsobení nabídky audiovizuálních sdělovacích prostředků

1. Uživatelé mají právo snadno změnit výchozí nastavení jakéhokoli zařízení nebo uživatelského rozhraní, které řídí nebo spravuje přístup k audiovizuálním mediálním službám a jejich využívání, aby si mohli nabídku audiovizuálních sdělovacích prostředků přizpůsobit podle svých zájmů nebo preferencí v souladu s právními

předpisy. Tímto ustanovením nejsou dotčena vnitrostátní opatření, kterými se provádí článek 7a směrnice 2010/13/EU.

2. Při uvádění zařízení a uživatelských rozhraní uvedených v odstavci 1 na trh výrobci a vývojáři zajistí, aby obsahovala funkci, která uživatelům umožní volně a snadno měnit výchozí nastavení, jež řídí nebo spravuje přístup k nabízeným audiovizuálním mediálním službám a jejich využívání.

Oddíl 5

Požadavky na dobře fungující opatření a postupy na mediálním trhu

Článek 20

Vnitrostátní opatření ovlivňující působení poskytovatelů mediálních služeb

1. Každé legislativní, regulační nebo správní opatření přijaté členským státem, které může mít vliv na působení poskytovatelů mediálních služeb na vnitřním trhu, musí být řádně podloženo a přiměřené. Tato opatření musí být odůvodněná, transparentní, objektivní a nediskriminační.
2. Každý vnitrostátní postup použitý pro účely přípravy nebo přijetí některého regulačního nebo správního opatření uvedeného v odstavci 1 podléhá předem jasné stanoveným lhůtám.
3. Aniž je dotčeno právo na účinnou soudní ochranu a současně s tímto právem, má každý poskytovatel mediálních služeb, na kterého se vztahuje některé správní nebo regulační opatření uvedené v odstavci 1, které se jej týká konkrétně a přímo, právo odvolat se proti tomuto opatření k některému odvolacímu orgánu. Tento orgán je nezávislý na zúčastněných stranách a na jakémkoli vnějším zásahu nebo politickém tlaku, které by mohly ohrozit jeho nezávislé posouzení předložených záležitostí. Má odpovídající odborné znalosti, které mu umožňují účinně vykonávat jeho funkce.
4. Pokud je pravděpodobné, že některé vnitrostátní legislativní, regulační nebo správní opatření bude mít vliv na fungování vnitřního trhu mediálních služeb, vypracuje sbor na žádost Komise stanovisko. V návaznosti na stanovisko sboru, aniž jsou dotčeny jeho pravomoci podle Smluv, může Komise vydat k této záležitosti vlastní stanovisko. Stanoviska sboru a případně Komise se zveřejňují.
5. Pokud vnitrostátní orgán nebo subjekt přijme opatření, které se konkrétně a přímo dotýká některého poskytovatele mediálních služeb a které by mohlo ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb, sdělí na žádost sboru a případně Komise bez zbytečného odkladu a elektronickými prostředky veškeré příslušné informace, včetně shrnutí skutečností týkajících se daného opatření, důvodů, na nichž vnitrostátní orgán nebo subjekt své opatření zakládá, a případně stanovisek ostatních dotčených orgánů.

Článek 21

Posouzení spojování na mediálním trhu

1. Členské státy stanoví ve svých vnitrostátních právních řádech hmotněprávní a procesní pravidla, která zajistí posouzení spojování na mediálním trhu, jež by mohla mít významný dopad na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků. Tato pravidla:

- a) jsou transparentní, objektivní, přiměřená a nediskriminační;
- b) požadují, aby strany spojení na mediálním trhu, které by mohlo mít významný dopad na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků, toto spojení předem oznámily příslušným vnitrostátním orgánům nebo subjektům;
- c) určují vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt odpovědný za posouzení dopadu oznamovaného spojení na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků nebo zajišťují zapojení vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu do tohoto posouzení;
- d) předem stanovují objektivní, nediskriminační a přiměřená kritéria pro oznamování spojení na mediálním trhu, která by mohla mít významný dopad na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků, a pro posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků.

Posouzení uvedené v tomto odstavci je odlišné od posouzení podle právních předpisů o hospodářské soutěži, včetně posouzení podle pravidel pro kontrolu fúzí. Tím není případně dotčen čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 139/2004.

2. Při posuzování podle odstavce 1 se berou v úvahu tyto prvky:
 - a) dopad spojení na pluralitu sdělovacích prostředků, včetně jeho účinků na utváření veřejného mínění a na rozmanitost mediálních subjektů na trhu, s přihlédnutím k online prostředí a k zájmům, vazbám nebo činnostem stran v jiných sdělovacích prostředcích nebo v jiných podnicích mimo odvětví sdělovacích prostředků;
 - b) záruky redakční nezávislosti, včetně dopadu spojení na fungování redakčních týmů a existence opatření poskytovatelů mediálních služeb přijatých s cílem zaručit nezávislost jednotlivých redakčních rozhodnutí;
 - c) zda by v případě, že by ke spojení nedošlo, zůstal nabývací a nabývaný subjekt ekonomicky udržitelný a zda existují možné alternativy k zajištění jeho hospodářské udržitelnosti.
3. Komise může za pomoci sboru vydat pokyny týkající se faktorů, které mají být zohledněny při uplatňování kritérií pro posuzování dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků ze strany vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů.
4. vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt předem konzultuje se sborem každé stanovisko nebo rozhodnutí, které hodlá přijmout a které posuzuje dopady spojování na mediálním trhu, jež podléhá oznamovací povinnosti, na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků, pokud toto spojení může ovlivnit fungování vnitřního trhu.
5. Do 14 kalendářních dnů od přijetí konzultace uvedené v odstavci 4 vypracuje sbor stanovisko k návrhu vnitrostátního stanoviska nebo rozhodnutí, které mu bylo předloženo, s přihlédnutím k prvkům uvedeným v odstavci 2, a předá toto stanovisko konzultujícímu orgánu a Komisi.
6. Vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt uvedený v odstavci 4 stanovisko uvedené v odstavci 5 v nejvyšší míře zohlední. Pokud se tento orgán stanoviskem zcela nebo zčásti neřídí, předloží sboru a Komisi do 30 kalendářních dnů od obdržení stanoviska

příslušné zdůvodnění svého postoje. Aniž jsou dotčeny její pravomoci podle Smluv, může Komise vydat k této záležitosti vlastní stanovisko.

Článek 22

Stanoviska ke spojení na mediálním trhu

1. Pokud není provedeno posouzení nebo konzultace podle článku 21, vypracuje sbor na žádost Komise stanovisko k dopadu spojování na mediálním trhu na pluralitu a redakční nezávislost sdělovacích prostředků, pokud je pravděpodobné, že spojení na mediálním trhu ovlivní fungování vnitřního trhu mediálních služeb. Sbor založí své stanovisko na prvcích uvedených v čl. 21 odst. 2. Sbor může Komisi upozornit na spojování na mediálním trhu, která by mohla ovlivnit fungování vnitřního trhu mediálních služeb.
2. V návaznosti na stanovisko sboru, aniž jsou dotčeny její pravomoci podle Smluv, může Komise vydat k této záležitosti vlastní stanovisko.
3. Stanoviska sboru a případně Komise se zveřejňují.

Oddíl 6

Transparentní a spravedlivé přidělování hospodářských zdrojů

Článek 23

Měření sledovanosti

1. Systémy a metodiky měření sledovanosti jsou v souladu se zásadami transparentnosti, nestrannosti, inkluzivity, proporcionality, nediskriminace a ověřitelnosti.
2. Aniž je dotčena ochrana obchodního tajemství podniků, poskytnou poskytovatelé proprietárních systémů měření sledovanosti poskytovatelům mediálních služeb a zadavatelům reklamy, jakož i třetím stranám, které mají zmocnění poskytovatelů mediálních služeb a zadavatelů reklamy, bez zbytečného odkladu a bezplatně přesné, podrobné, úplné, srozumitelné a aktuální informace o metodice, kterou jejich systémy měření sledovanosti používají. Tímto ustanovením nejsou dotčena pravidla Unie pro ochranu údajů a soukromí.
3. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty podporují vypracování kodexů chování poskytovatelů systémů měření sledovanosti spolu s poskytovateli mediálních služeb, jejich zastupujícími organizacemi a dalšími zúčastněnými stranami, které mají přispět k dodržování zásad uvedených v odstavci 1, včetně podpory nezávislých a transparentních auditů.
4. Komise může za pomoci sboru vydat pokyny k praktickému uplatňování odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku.
5. Sbor podporuje výměnu osvědčených postupů týkajících se zavádění systémů měření sledovanosti prostřednictvím pravidelného dialogu mezi zástupci vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, zástupci poskytovatelů systémů měření sledovanosti a dalšími zúčastněnými stranami.

Článek 24

Zadávání reklamy státem

1. Veřejné prostředky nebo jakékoli jiné plnění či výhody, které orgány veřejné moci poskytují poskytovatelům mediálních služeb pro účely reklamy, se poskytují podle transparentních, objektivních, přiměřených a nediskriminačních kritérií a prostřednictvím otevřených, přiměřených a nediskriminačních postupů. Tímto článkem nejsou dotčena pravidla pro zadávání veřejných zakázek.
2. Orgány veřejné moci, včetně vnitrostátních, federálních nebo regionálních vládních institucí, regulačních orgánů nebo subjektů, jakož i státní podniky nebo jiné státem kontrolované subjekty na celostátní nebo regionální úrovni nebo místní samosprávy územních celků s více než 1 milionem obyvatel, zveřejní přesné, úplné, srozumitelné, podrobné a roční informace o svých výdajích na reklamu, přidělených poskytovatelům mediálních služeb, které obsahují alespoň tyto údaje:
 - a) oficiální názvy poskytovatelů mediálních služeb, u kterých byly zakoupeny reklamní služby;
 - b) celkové roční výdaje a částky vynaložené na jednotlivé poskytovatele mediálních služeb.
3. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty sledují zadávání reklamy státem na mediálních trzích. Za účelem posouzení přesnosti informací o reklamě zadávané státem zveřejněných podle odstavce 2 si mohou vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty vyžádat od subjektů uvedených v odstavci 2 další informace, včetně informací o uplatňování kritérií uvedených v odstavci 1.
4. Přidělení státních prostředků poskytovatelům mediálních služeb za účelem nákupu jiného zboží nebo služeb, než reklamy zadávané státem, podléhá požadavkům stanoveným v odstavci 1. Tímto článkem není dotčeno uplatňování pravidel státní podpory.

Kapitola IV – Závěrečná ustanovení

Článek 25

Sledování

1. Komise zajistí nezávislé sledování vnitřního trhu mediálních služeb, včetně rizik a pokroku v jeho fungování a odolnosti. Výsledky sledování jsou předkládána ke konzultaci sboru.
2. Komise stanoví klíčové ukazatele výkonnosti, které se použijí pro sledování podle odstavce 1, a to po konzultaci se sborem.
3. Sledování zahrnuje:
 - a) podrobnou analýzu odolnosti mediálních trhů všech členských států, včetně míry koncentrace sdělovacích prostředků a rizik manipulace a zasahování do informací ze zahraničí;
 - b) přehled a výhledové hodnocení odolnosti vnitřního trhu mediálních služeb jako celku;

- c) přehled opatření přijatých poskytovateli mediálních služeb s cílem zaručit nezávislost jednotlivých redakčních rozhodnutí.
4. Sledování se provádí každoročně a jeho výsledky se zveřejňují.

Článek 26

Hodnocení a podávání zpráv

1. Nejpozději do [čtyři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každé čtyři roky Komise toto nařízení zhodnotí a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Pro účely odstavce 1 zašlou členské státy a sbor Komisi na její žádost příslušné informace.
3. Při provádění hodnocení podle odstavce 1 Komise zohlední:
 - a) postoje a zjištění Evropského parlamentu, Rady a dalších příslušných orgánů nebo zdrojů;
 - b) výsledky příslušných diskusí vedených na příslušných fórech;
 - c) příslušné dokumenty vydané sborem;
 - d) výsledky sledování podle článku 25.

Článek 27

Změny směrnice 2010/13/EU

1. Článek 30b směrnice 2010/13/EU se zrušuje.
2. Odkazy na článek 30b směrnice 2010/13/EU se považují za odkazy na článek 12 tohoto nařízení.
3. Odkazy v právu Unie na skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) se považují za odkazy na Evropský sbor pro mediální služby (sbor).

Článek 28

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije od [6 měsíců po vstupu v platnost].
Články 7 až 12 a 27 se však použijí od [3 měsíce po vstupu v platnost] a čl. 19 odst. 2 se použije od [48 měsíců po vstupu v platnost].
3. Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1 Název návrhu/podnětu
- 1.2 Příslušné oblasti politik
- 1.3 Povaha návrhu/podnětu
- 1.4 Cíle
- 1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6 Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu
- 1.7 Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2 Systémy řízení a kontroly
- 2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2 Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky
- 3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení, kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu (Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků) a mění směrnice 2010/13/EU

1.2. Příslušné oblasti politik

- Vnitřní trh
- Investice do lidí, sociální soudržnosti a hodnot
- Nový impuls pro demokracii v EU

1.3. Návrh/podnět se týká:

nové akce

nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci⁵⁹

prodloužení stávající akce

sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Obecným cílem zásahu je zlepšit fungování vnitřního mediálního trhu. Zlepšením fungování vnitřního mediálního trhu se podpoří poskytování kvalitních mediálních služeb, a tím posílí integrita vnitřního trhu jako celku. Tohoto cíle se dosáhne nařízením, které stanoví společná pravidla a opírá se o strukturovaný rámec pro spolupráci regulačních orgánů pro sdělovací prostředky v rámci sboru složeného ze zástupců příslušných nezávislých vnitrostátních regulačních orgánů pro sdělovací prostředky nebo subjektů v oblasti sdělovacích prostředků.

1.4.2. Specifické cíle

Podpora přeshraniční činnosti a investic na vnitřním mediálním trhu

Cílem je usnadnit subjektům mediálního trhu rozšiřování jejich aktivit na vnitřním trhu a postupně zvyšovat počet a hodnotu přeshraničních investic. Za tímto účelem se má iniciativa zaměřit na koordinaci některých prvků odlišných vnitrostátních rámců plurality sdělovacích prostředků, aby se usnadnilo přeshraniční poskytování služeb. Jejím cílem bude zejména zajistit, aby při posuzování transakcí na mediálním trhu přistupovaly nezávislé vnitrostátní orgány k pluralitě sdělovacích prostředků soudržně v rámci celého mediálního trhu EU prostřednictvím společných kritérií a koordinace na úrovni EU.

Posílení spolupráce v oblasti regulace a sblížení na vnitřním mediálním trhu

Cílem je posílit spolupráci v oblasti regulace, aby bylo možné lépe prosazovat rámec EU v oblasti sdělovacích prostředků v přeshraničním kontextu, a podpořit sblížení

⁵⁹ Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

právních předpisů prostřednictvím stanovisek a pokynů na úrovni EU, a podpořit tak soudržné přístupy k nezávislosti a pluralitě sdělovacích prostředků, a to i online. Cílem je také poskytnout nástroje pro kolektivní – celounijní – opatření nezávislých regulačních orgánů na ochranu vnitřního trhu EU před poskytovateli služeb (včetně služeb ze třetích zemí), kteří nedodrží normy EU v oblasti sdělovacích prostředků.

Uspodnění volného poskytování kvalitních mediálních služeb na vnitřním trhu

Cílem je zajistit, aby spotřebitelé a podniky mohli využívat důvěryhodného obsahu poskytovaného nezávislými sdělovacími prostředky na stále více digitalizovaném a ze své podstaty přeshraničním trhu mediálních služeb. V zájmu podpory poskytování kvalitních mediálních služeb na vnitřním trhu se iniciativa bude zaměřovat na zmírnění trendu nepřiměřeného veřejného a soukromého vměšování do redakční svobody. Zvýší transparentnost vlastnictví jednotlivých sdělovacích prostředků s cílem posílit jejich odpovědnost a nezávislost. Bude také usilovat o podporu samoregulace pro nezávislé fungování mediálních společností. Cílem iniciativy bude také zajistit, aby novináři mohli pracovat bez vměšování, zejména pokud jde o ochranu jejich zdrojů.

Zajištění transparentního a spravedlivého rozdělování hospodářských zdrojů na vnitřním mediálním trhu

Cílem je zajistit rovné podmínky pro účastníky mediálního trhu podporou transparentního a spravedlivého rozdělování hospodářských zdrojů. Toho má být dosaženo zlepšením transparentnosti, nediskriminace, proporcionality, objektivitu a inkuzivity metodik měření sledovanosti, zejména online. Dalším cílem by bylo zajistit transparentnost, nediskriminaci, proporcionalitu a objektivitu zadávání reklamy státem ve sdělovacích prostředcích, aby se minimalizovalo riziko zvýhodňování provládních sdělovacích prostředků nebo využívání veřejné podpory pro stranické zájmy na úkor ostatních účastníků trhu, a podpořit tak spravedlivou hospodářskou soutěž na vnitřním mediálním trhu.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Očekává se, že nařízení a doporučení určená mediálním společnostem a členským státem na podporu nezávislosti sdělovacích prostředků, opírající se o řídicí strukturu tvořenou sborem, jemuž bude nápomocen sekretariát Komise, zlepší fungování vnitřního mediálního trhu prostřednictvím sblížení vnitrostátních pravidel a přístupů v oblastech souvisejících s pluralitou sdělovacích prostředků, a to účinným, soudržným, přiměřeným a do značné míry efektivním způsobem.

Finanční model vypracovaný pro posouzení dopadů, které je připojeno k návrhu, odhaduje čistý hospodářský výnos z hlediska zvýšených příjmů na 2 885 milionů EUR v prvním roce a 2 898,1 milionu EUR v následujících letech. Subjekty na mediálním trhu pocítí přímé výhody vyplývající z regulace.

Audiovizuální odvětví bude zejména těžit ze zavedení společných požadavků na vnitrostátní právní předpisy v oblasti plurality sdělovacích prostředků a postupů kontroly trhu a bude moci využívat úspor z rozsahu v rámci lépe fungujícího a předvídatelnějšího, soudržnějšího a méně protekcionistického vnitřního mediálního trhu.

Provozovatelé vysílání a poskytovatelé (audiovizuálního) zpravodajského obsahu a subjekty, které nejsou tuzemskými subjekty a u nichž je větší pravděpodobnost, že

budou čelit roztržitosti právních předpisů, budou moci rozšířit svou činnost v jiných členských státech.

Provozovatelé vysílání a tiskové společnosti, kteří přijmou doporučení týkající se záruk redakční nezávislosti, posílí svou redakční nezávislost a svobodu rozhodování bez zásahů veřejného nebo soukromého sektoru, čímž rozšíří pluralitu vyjadřovaných názorů a analyzovaných témat ve svém mediálním obsahu. Novináři budou také nezávislejší na majitelích sdělovacích prostředků díky širšímu zavádění těchto ochranných mechanismů v rámci mediálních společností.

Větší transparentnost vlastnictví sdělovacích prostředků a zejména dalších obchodních zájmů vlastníků posílí spravedlivou hospodářskou soutěž, zejména v odvětví tisku (které zahrnuje tištěné i internetové sdělovací prostředky), pro které členské státy obvykle nemají zavedeny zvláštní nástroje transparentnosti, jako jsou např. rejstříky sdělovacích prostředků.

Transparentnější systémy měření sledovanosti online sníží narušení trhu, dále posílí rovné podmínky mezi poskytovateli mediálních služeb a subjekty online a stanou se přínosem zejména pro audiovizuální mediální služby a online tisk, jakož i pro zadavatele online reklamy. Prospěch z těchto systémů by měli mít i novináři, protože získají lepší představu o tom, jak online subjekty měří sledovanost mediálních služeb. Opatření týkající se transparentnosti a spravedlnosti reklamy zadávané státem omezí narušení trhu a zajistí, aby k tomuto zdroji příjmů mělo přístup širší spektrum sdělovacích prostředků.

Přínosem pro malé a střední podniky budou větší jistota a nižší právní náklady. Rovněž potenciálně lepší přístup k reklamě zadávané státem znatelně rozšíří příležitosti pro menší společnosti. Stejně tak jsou malé a střední podniky v obzvláště slabé pozici vůči online subjektům, pokud jde o měření sledovanosti online, a proto tato iniciativa pomůže vyrovnat podmínky pro malé a střední podniky, aby mohly soutěžit o příjmy z reklamy.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Navrhované ukazatele a očekávané výsledky	Referenční stav
Ukazatel – počet a hodnota přeshraničních investic na mediálních trzích členských států EU-27 (ročně) Očekávaný výsledek – postupné zvyšování počtu a hodnoty přeshraničních investic	Investice investorů v letech 2013–2021: - EU: 478 transakcí - mimo EU: 389 transakcí Hodnota 60 % transakcí: 84 miliard EUR

<p>Ukazatel – počet stanovisek sboru k rozhodnutím o kontrole vnitrostátního mediálního trhu, která vzal v úvahu příslušný vnitrostátní orgán (ročně)</p> <p>Očekávaný výsledek – podíl stanovisek sboru zohledněných členskými státy</p>	<p>Nepoužije se</p>
<p>Ukazatel – podíl případů vyřešených sborem v rámci mechanismu spolupráce a mechanismu vzájemné pomoci (ročně)</p> <p>Očekávaný výsledek – podíl případů vyřešených sborem</p>	<p>Nepoužije se</p>
<p>Ukazatel – počet pokynů/zpráv vydaných Komisí a/nebo sborem v klíčových oblastech regulace týkajících se plurality sdělovacích prostředků (každé 3 roky)</p> <p>Očekávaný výsledek – zvýšení počtu oblastí týkajících se plurality sdělovacích prostředků, na které se vztahují pokyny/zprávy na úrovni EU</p>	<p>Nepoužije se</p>
<p>Ukazatel – rizikové skóre (ročně) týkající se:</p> <ul style="list-style-type: none"> – politické nezávislosti sdělovacích prostředků – redakční autonomie – nezávislosti řízení veřejnoprávních sdělovacích prostředků – obchodních a vlastnických vlivů na redakční obsah – ochrany novinářských zdrojů – transparentnosti vlastnictví sdělovacích prostředků <p>Očekávaný výsledek – postupné snižování rizikového skóre</p>	<p>Příslušné rizikové skóre nástroje pro sledování plurality sdělovacích prostředků za rok 2021:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 54 % – 55 % – 50 % – 60 % – 16 % – 58 %
<p>Ukazatel – počet členských států se samoregulačními orgány pro sdělovací prostředky (ročně)</p> <p>Očekávaný výsledek – postupné zvyšování počtu členských států se samoregulačními orgány</p>	<p>16</p>
<p>Ukazatel – vnímaná důvěra občanů ve sdělovací prostředky (pololetně)</p> <p>Očekávaný výsledek – postupné zvyšování důvěry ve sdělovací prostředky</p>	<p>Podíl dotázaných, kteří důvěřují následujícím sdělovacím prostředkům:</p> <ul style="list-style-type: none"> 58 %: rozhlas 51 %: televize 51 %: tisk 35 %: internet

<p>Ukazatel – počet případů souvisejících s nedodržováním zásad pro systémy měření sledovanosti (ročně)</p> <p>Očekávaný výsledek – postupný úbytek systémů měření sledovanosti, které nejsou v souladu s novým rámcem EU</p>	<p>Nielsen: 61 % obchodníků souhlasí s tím, že mají přístup ke kvalitním údajům o uživateli, které jsou nezbytné pro co nejlepší využití jejich rozpočtu na sdělovací prostředky</p>
<p>Ukazatel – rizikové skóre (roční) týkající se rozdělení reklamy zadávané státem</p> <p>Očekávaný výsledek – postupné snižování rizikového skóre</p>	<p>Rizikové skóre nástroje pro sledování plurality sdělovacích prostředků za rok 2021 týkající se reklamy zadávané státem: 70 %</p>

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Většina ustanovení nařízení bude přímo použitelná po uplynutí šesti měsíců po jeho vstupu v platnost. Aby se připravila půda pro správné provádění evropského aktu o svobodě sdělovacích prostředků, použijí se jeho ustanovení o nezávislých orgánech pro sdělovací prostředky a Evropském sboru pro mediální služby, jakož i související změny směrnice o audiovizuálních mediálních službách už tři měsíce po vstupu uvedeného aktu v platnost. Tím se zajistí, že sbor bude zřízen včas, což umožní úspěšné provádění nařízení.

Sbor nahradí skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) zřízenou směrnicí o audiovizuálních mediálních službách. Změny názvu odráží širší působnost rady, byly jí svěřeny další úkoly a poskytnuty další zdroje (zejména další zaměstnanci v rámci Komise, GŘ CNECT). Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků zajistí, že všechny odkazy na skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) v právních předpisech EU, a zejména ve směrnici o audiovizuálních mediálních službách, budou chápány jako odkazy na Evropský sbor pro mediální služby (sbor).

Stejně jako v případě skupiny ERGA, bude radě při jeho činnosti pomáhat sekretariát, který zajistí Komise. Sekretariát bude i nadále sídlit na GŘ CNECT. Sekretariát zajišťuje správní a organizační podporu činnosti sboru. Prostředky, které má podle nařízení k dispozici sekretariát, mu umožní pomáhat sboru při plnění jeho úkolů. Sekretariát sboru bude vybudován během prvních dvou let provádění, počínaje rokem 2024, přičemž plné personální kapacity bude dosaženo v roce 2025.

Na podporu provádění Evropského aktu o svobodě sdělovacích prostředků by mělo GŘ CNECT zadávat externí studie. Tyto studie mohou být rovněž využity k podpoře činnosti sboru a k informování o jeho práci. Příslušný roční rozpočet na tyto studie bude k dispozici od data předpokládaného zahájení provádění v roce 2024, a to přerozdělením z programu Kreativní Evropa.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Důvody pro akci na evropské úrovni (*ex ante*): cílem iniciativy je zajistit lepší fungování vnitřního mediálního trhu zlepšením právní jistoty a odstraněním překážek

na vnitřním trhu. Pravidla mají stanovit mechanismy pro zvýšení transparentnosti, nezávislosti a odpovědnosti opatření a činností, které mají dopad na mediální trh, svobodu a pluralitu v EU.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (*ex post*): z posouzení dopadů, které je k tomuto návrhu přiloženo, vyplývá, že zásah by snížil zátěž účastníků trhu, kteří musí dodržovat různé vnitrostátní právní režimy, pokud působí v několika členských státech. Zvýšila by se také předvídatelnost a právní jistota pro účastníky mediálního trhu, čímž by se podpořila spravedlivá hospodářská soutěž a přeshraniční investice. Umožnil by také koordinovanou reakci mediálních regulačních orgánů v záležitostech, které se týkají informačního prostoru EU. Čistý hospodářský výnos z hlediska zvýšených příjmů se odhaduje na 2 885 milionů EUR v prvním roce a 2 898 milionů EUR v následujících letech. Tato iniciativa by vytvořením společného rámce EU pro podporu přeshraničních činností, posílením spolupráce mezi regulačními orgány, podporou poskytování kvalitního mediálního obsahu a řešením praktik, které narušují hospodářskou soutěž, vytvořila příznivější podmínky pro rozvoj mediálních služeb přes hranice a zvýšila výběr kvalitního mediálního obsahu pro spotřebitele. Tím se posílí vnitřní mediální trh a zároveň se podpoří svoboda a pluralita sdělovacích prostředků chráněná Listinou základních práv.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Tento návrh vychází ze zkušeností Komise se směrnicí o audiovizuálních mediálních službách, která byla naposledy přezkoumána v roce 2018 a která v některých členských státech nebyla ještě provedena. Ačkoli dosud neexistuje úplné hodnocení revidované směrnice o audiovizuálních mediálních službách, obsahuje směrnice řadu regulačních opatření v oblasti sdělovacích prostředků, která se týkají ochrany spotřebitele a podpory zájmů veřejného pořádku, jako je kulturní rozmanitost. Omezuje se však na audiovizuální mediální služby a nezahrnuje otázky týkající se plurality a nezávislosti sdělovacích prostředků (kromě nezávislosti vnitrostátních regulačních orgánů a subjektů), které by měly být řešeny v rámci zásahu. Hlavními vyvozenými závěry jsou, že nařízení pravděpodobně dosáhne požadovaných výsledků zásahu mnohem rychleji než směrnice a že pro účinnou a důslednou regulaci sdělovacích prostředků je zapotřebí silnější a lépe vybavená institucionální podpůrná struktura.

1.5.4. *Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Tento návrh se v pracovním programu Komise na rok 2022 nachází pod názvem Nový impuls pro evropskou demokracii.

Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků doplní příslušný rámec, který zahrnuje pravidla týkající se autorského práva, revidovanou směrnicí o audiovizuálních mediálních službách a nedávno přijatá nařízení: akt o digitálních službách a akt o digitálních trzích. V oblasti transparentnosti vlastnictví povede k součinnosti se směrnicí o boji proti praní peněz a směrnicí EU o právu obchodních společností. Pokud jde o novinářské zdroje, akt doplní cílenou důkladnou ochranu proti nasazení špionážního softwaru do zařízení používaných poskytovateli mediálních služeb nebo jejich zaměstnanci, a to na základě ochrany poskytované směrnicí 2002/58/ES, směrnicí 2016/680/EU a směrnicí 2013/40/EU.

Tento akt je plně slučitelný s finančními opatřeními prováděnými v rámci víceletého finančního rámce, programu Kreativní Evropa, zejména pokud jde o sledování a ochranu svobody a plurality sdělovacích prostředků a novinářská partnerství.

1.5.5. *Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků*

Na základě dosavadních zkušeností s činností skupiny ERGA a jejího sekretariátu se odhaduje, že podpora nového Evropského sboru pro mediální služby ze strany Komise, zejména zajištění sekretariátu sboru, si vyžádá 8 až 10 plných pracovních úvazků. Další potenciální možnosti byly zváženy v příloženém posouzení dopadů.

Očekává se, že náklady na dodatečné studie, které bude zadávat Komise, budou činit až 1 milion EUR ročně.

Očekává se, že fungování sboru, zejména úhrada cestovních výdajů, si vyžádá přibližně 150 000 až 200 000 EUR ročně.

Běžné správní náklady vnitrostátních regulačních orgánů na účast ve sboru (např. platy zaměstnanců zaměstnaných za tímto účelem) by hradily vnitrostátní regulační orgány, stejně jako je tomu dnes v případě skupiny ERGA a srovnatelných subjektů.

Výdaje na činnost skupiny ERGA a zadávání veřejných zakázek na studie týkající se směrnice o audiovizuálních mediálních službách jsou v současné době financovány ze složky MEDIA v rámci programu Kreativní Evropa.

Cílem meziodvětvové složky programu Kreativní Evropa je „prosazovat meziodvětvové činnosti, jež mají za cíl přizpůsobovat se strukturálním a technologickým výzvám, jimž média čelí, včetně podpory svobodného, rozmanitého a pluralistického mediálního prostředí, kvalitní žurnalistiky a mediální gramotnosti, mimo jiné v rámci digitálního prostředí“ (čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2021/818, kterým se zavádí program Kreativní Evropa).

Meziodvětvová složka bude proto zdrojem financování nákladů spojených s fungováním sboru, jehož působnost se bude vztahovat na různé druhy subjektů mediálního trhu v audiovizuální oblasti a dalších mediálních odvětvích.

Zdroj financování studií bude záviset na předmětu těchto studií: studie, které se týkají pouze audiovizuální oblasti, budou nadále financovány ze složky MEDIA v rámci programu Kreativní Evropa, zatímco ostatní požadované studie budou financovány z meziodvětvové složky.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

Časově omezená doba trvání

- s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

Časově neomezená doba trvání

- provádění s obdobím rozběhu od roku 2024 do roku 2025,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení

Přímé řízení Komisí

- prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- prostřednictvím výkonných agentur.

Sdílené řízení s členskými státy

Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
 - mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
 - EIB a Evropský investiční fond,
 - subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
 - veřejnoprávní subjekty,
 - soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
 - soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
 - osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

--

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Po přijetí legislativního nástroje budou mít členské státy 3 až 6 měsíců na případné přizpůsobení svých vnitrostátních rámců. První hodnocení proběhne čtyři roky po vstupu nových pravidel v platnost a následná hodnocení budou prováděna každé čtyři roky. Sbor poskytuje podporu při sledování, které provádí Komise.

Pro doporučení, které je k návrhu přiloženo, bude rovněž stanoven zvláštní režim sledování. Bude kombinovat cílené podávání zpráv členskými státy a nový mechanismus pro nezávislé sledování rizik pro fungování vnitřního trhu mediálních služeb podle nařízení.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Podle evropského aktu o svobodě sdělovacích prostředků se skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) změní na Evropský sbor pro mediální služby. Bude podporovat účinné a důsledné uplatňování evropského aktu o svobodě sdělovacích prostředků i směrnice o audiovizuálních mediálních službách ve všech členských státech. V souladu se svými úkoly vyplývajícími z práva EU bude sbor mimo jiné poskytovat odborné poradenství o předpisových, technických nebo praktických aspektech regulace sdělovacích prostředků, vydávat stanoviska, koordinovat opatření týkající se poskytovatelů služeb (včetně poskytovatelů ze třetích zemí), kteří nedodržují normy EU v oblasti sdělovacích prostředků, a podporovat spolupráci a účinnou výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů mezi regulačními orgány.

Aby bylo zajištěno, že sbor bude plnit svůj mandát, předpokládá se, že Komise bude v úzkém kontaktu s příslušnými vnitrostátními regulačními orgány a subjekty. Nařízení dále stanoví, že předseda sboru musí Komisi informovat o plánovaných a probíhajících činnostech sboru. Kromě toho je sbor povinen konzultovat Komisi při přípravě svého pracovního programu a hlavních výsledků v souladu s jeho jednacím řádem.

V souladu se současnou praxí a s ohledem na zvolenou možnost politiky bude Komise provádět zamýšlené financování v rámci programu Kreativní Evropa prostřednictvím přímého řízení. Sbor je zahrnut do příslušné kontrolní strategie. Kontroly bude provádět GŘ CNECT.

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Aby bylo zajištěno, že sbor plní svůj mandát stanovený tímto nařízením, předpokládá se zřízení sekretariátu, který zajišťuje Komise. Bude nápomocen sboru v jeho činnosti a bude mu poskytovat správní a organizační podporu.

Plánovaný systém kontroly a podpory umožňuje zmírnit potenciální rizika. Vzhledem k tomu, že akt vychází ze stávající struktury, a s přihlédnutím k přímému řízení příslušných finančních zdrojů Komisí nebyla zjištěna žádná významná rizika.

Kontroly jsou součástí systému vnitřní kontroly GŘ CNECT.

- 2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Budou používány vnitřní kontrolní systémy a postupy GŘ CNECT. Jsou funkční a cenově výhodné. Cílem je zajistit, aby se chybovost udržela pod prahem významnosti 2 %.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Stávající opatření k předcházení podvodům vztahující se na Komisi budou zahrnovat dodatečné prostředky potřebné pro toto nařízení.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP ⁶⁰	zemí ESVO ⁶¹	kandidátských zemí ⁶²	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
2b	07.010401 – Podpůrné výdaje pro program Kreativní Evropa	NRP	ANO	ANO	ANO	NE
2b	07.050300 – Meziodvětvová složka programu Kreativní Evropa	RP	ANO	ANO	ANO	NE
2b	07.050200 – Složka MEDIA programu Kreativní Evropa	RP	ANO	ANO	ANO	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

Nepoužije

se

⁶⁰ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁶¹ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁶² Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky budou přerozděleny v rámci finančního krytí přiděleného na MEZIODVĚTVOVOU složku a složku MEDIA v rámci programu Kreativní Evropa, jakož i na rozpočtovou položku správní podpory ve víceletém finančním rámci na období 2021–2027.

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	2b	SOUDRŽNOST, ODOLNOST A HODNOTY					
--	-----------	---------------------------------------	--	--	--	--	--

GŘ CNECT			2024	2025	2026	2027	Po roce 2027	CELKEM
• Operační prostředky (přerozdělené v rámci programu Kreativní Evropa)								
07.050200 – Složka MEDIA programu Kreativní Evropa	Závazky	(1a)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	Platby	(2a)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
07.050300 – Meziodvětvová složka programu Kreativní Evropa	Závazky	(1b)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	Platby	(2b)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ⁶³								
07.010401 – Podpůrné výdaje pro program Kreativní Evropa		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
Prostředky na GŘ CNECT CELKEM	Závazky	=1a+1b+3	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800
	Platby	=2a+2b+3	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800

⁶³

Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	1,000	1,000	1,000	1,000		4,000
	Platby	(5)	0,500	1,000	1,000	1,000	0,500	4,000
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
Prostředky z OKRUHU 2b víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	=4+6	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800
	Platby	=5+6	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800

Okruh víceletého finančního rámce	7	„Správní výdaje“
--	----------	-------------------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2024	2025	2026	2027	Po roce 2027	CELKEM
GŘ CNECT							
⊗ Lidské zdroje		0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
○ Ostatní správní výdaje							
CELKEM GŘ CNECT	Prostředky	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
---	----------------------------------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2024	2025	2026	2027	Po roce 2027	CELKEM
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	1,844	2,488	2,488	2,488		9,308
	Platby	1,344	2,488	2,488	2,488	0,500	9,308

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Nepoužije

se

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	2024	2025	2026	2027	Po roce 2027	CELKEM
--	------	------	------	------	--------------	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce						
Lidské zdroje	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
Ostatní správní výdaje						
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

Mimo OKRUH 7⁶⁴ víceletého finančního rámce						
Lidské zdroje						
Ostatní výdaje správní povahy						
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce						

CELKEM	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁶⁴ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	2024	2025	2026	2027
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)				
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	3	6	6	6
20 01 02 03 (při delegacích)				
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)				
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)				
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)				
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)⁶⁵				
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)	2	4	4	4
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)				
XX 01 xx yy zz⁶⁶	– v ústředí			
	– při delegacích			
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)				
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)				
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)				
CELKEM	5	10	10	10

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	<p>Dohled nad správným plněním povinností stanovených nařízením pro soukromé společnosti, členské státy a vnitrostátní regulační orgány a subjekty sdružené ve sboru</p> <p>Zastupovat Komisi ve sboru a spolupracovat s ním na jeho činnostech, včetně ročního pracovního programu a jednacího řádu</p> <p>Řízení postupů podle nařízení, zejména s ohledem na úkoly sboru</p> <p>Poskytování podpory sboru při plnění jeho úkolů podle nařízení</p> <p>Správní a logistická podpora sboru, zejména pokud jde o zajištění běžné organizační činnosti a pořádání zasedání</p> <p>Podpora spolupráce a koordinace vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů na úrovni EU</p> <p>Zadávání a řízení externích studií souvisejících s nařízením a činností sboru</p>
Externí zaměstnanci	<p>Poskytování podpory sboru při plnění jeho úkolů podle nařízení</p> <p>Správní a logistická podpora sboru, zejména pokud jde o zajištění běžné organizační činnosti a pořádání zasedání</p>

⁶⁵ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁶⁶ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

	Podpora spolupráce a koordinace vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů na úrovni EU
--	--

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

Prostředky budou přerozděleny v rámci finančního krytí přiděleného na MEZIODVĚTVOVOU složku a složku MEDIA v rámci programu Kreativní Evropa, jakož i na rozpočtovou položku správní podpory ve víceletém finančním rámci na období 2021–2027. Nebude mít významný dopad na žádné jiné činnosti programu, protože bude rovnoměrně absorbován v rámci všech akcí.

- vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

- vyžaduje revizi VFR.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - na vlastní zdroje
 - na jiné příjmy
 - uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁶⁷				Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3			
Článek									

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

⁶⁷ Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.